

**HOTĂRÂRE nr. 1425 din 11 octombrie 2006 pentru aprobarea
Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității
și sănătății în muncă nr. 319/2006**

(actualizata prin Hotarirea 955/2010 si Hotararea 1242/2011)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 51 alin. (1) lit. a) din Legea securității și sănătății în muncă nr. [319/2006](#),

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic

Se aprobă Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. [319/2006](#), prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

NORME METODOLOGICE din 11 octombrie 2006 de aplicare a prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr. [319/2006](#)

(la data 30-oct-2006 actul a fost aprobat de [Hotarirea 1425/2006](#))

CAPITOLUL I: Dispozitii generale

Art. 1

Prezentele norme metodologice stabilesc modul de aplicare a prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr. [319/2006](#), denumita în continuare lege.

Art. 2

În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii si expresiile folosite au urmatoarea semnificatie:

1. autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca - asumarea de catre angajator a responsabilitatii privind legalitatea desfasurarii activitatii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca;

2. serviciu intern de prevenire si protectie - totalitatea resurselor materiale si umane alocate pentru efectuarea activitatilor de prevenire si protectie în întreprindere si/sau unitate;

3. comitet de securitate si sanatate în munca - organul paritar constituit la nivelul angajatorului, în vederea participarii si consultarii periodice în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în conformitate cu art. 18 alin. (1)-(3) din lege;

4. zone cu risc ridicat si specific - acele zone din cadrul întreprinderii si/sau unitatii în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecinte grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;

5. **accident care produce incapacitate temporară de muncă (ITM) - accident care produce incapacitate temporară de muncă de cel puțin 3 zile calendaristice consecutive, confirmată prin certificat medical sau, după caz, prin alte documente medicale, potrivit prevederilor legale;**

(la data 27-sep-2010 Art. 2, punctul 5. din capitolul I modificat de Art. I, punctul 1. din [Hotarirea 955/2010](#))

6. accident care produce invaliditate (INV) - accident care produce invaliditate confirmata prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisa de organele medicale în drept;

7. accident mortal (D) - accident în urma caruia se produce decesul accidentatului, confirmat imediat sau dupa un interval de timp, în baza unui act medico-legal;

8. accident colectiv - accidentul în care au fost accidentate cel puțin 3 persoane, în acelasi timp si din aceleasi cauze, în cadrul aceluiasi eveniment;

9. accident de munca de circulatie - accident survenit în timpul circulatiei pe drumurile publice sau generat de traficul rutier, daca persoana vatamata se afla în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;

10. accident de munca de traseu:

a) accident survenit în timpul si pe traseul normal al deplasarii de la locul de munca la domiciliu si invers si care a antrenat vatamarea sau decesul;

b) accident survenit pe perioada pauzei reglementare de masa în locuri organizate de angajator, pe traseul normal al deplasarii de la locul de munca la locul unde ia masa si invers, si care a antrenat vatamarea sau decesul;

c) **accident care a antrenat vătămarea sau decesul, petrecut pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la locul unde își încasează salariul și invers, dacă acesta este organizat de angajator în afara unității;**

(la data 27-sep-2010 Art. 2, punctul 10., litera C. din capitolul I modificat de Art. I, punctul 2. din [Hotarirea 955/2010](#))

11. accident în afara muncii - accident care nu îndeplineste conditiile prevazute la art. 5 lit. g) si la art. 30 din lege;

12. invaliditate - pierdere partiala sau totala a capacitatii de munca, confirmata prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisa de organele medicale în drept;

13. invaliditate evidenta - pierdere a capacitatii de munca datorata unor vatamari evidente, cum ar fi un brat smuls din umar, produse în urma unui eveniment, pâna la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de catre organele medicale în drept;

14. intoxicatie acuta profesionala - stare patologica aparuta brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de munca;

15.îndatoriri de serviciu - sarcini profesionale stabilite în: contractul individual de munca, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, fișa postului, deciziile scrise, dispozițiile scrise ori verbale ale conducătorului direct sau ale șefilor ierarhici ai acestuia;

16.comunicare - procedura prin care angajatorul comunica producerea unui eveniment, de îndată, autoritatilor prevăzute la art. 27 alin. (1) din lege;

17.evidența - mijloacele și modalitățile de păstrare a informațiilor referitoare la evenimentele produse;

18.cercetare a bolilor profesionale - procedura efectuată în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate a bolii semnalate;

19.semnalare a bolilor profesionale - procedura prin care se indică pentru prima oară faptul că o boală ar putea fi profesională;

20.raportare a bolilor profesionale - procedura prin care se transmit informații referitoare la bolile profesionale declarate potrivit legii la Centrul național de coordonare metodologică și informare privind bolile profesionale și la Centrul Național pentru Organizarea și Asigurarea Sistemului Informațional și Informatic în Domeniul Sănătății București.

☐CAPITOLUL II: Autorizarea funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în munca

☐Art. 3

În vederea asigurării condițiilor de securitate și sănătate în munca și pentru prevenirea accidentelor și a bolilor profesionale, angajatorii au obligația să obțină autorizația de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în munca, înainte de începerea oricărei activități.

☐Art. 4

Nu se autorizează, potrivit prevederilor prezentelor norme metodologice:

a) persoanele juridice pentru care autorizarea funcționării, inclusiv din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă, se efectuează în temeiul Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele fizice autorizate să desfășoare activități economice, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale pentru care procedura de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării este reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările ulterioare.

☐Art. 5

Asumarea de către angajator a responsabilității privind legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în munca se face pentru activitățile care se desfășoară la sediul social, la sediile secundare sau în afara acestora.

☐Art. 6

(1)În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în munca, angajatorul are obligația să depună la inspectoratul teritorial de munca pe raza căruia își desfășoară activitatea o cerere, completată în două exemplare semnate în original de către angajator, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1.

(2)Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de următoarele acte:

a)copii de pe actele de înființare;

b)declarația pe propria răspundere, conform modelului prezentat în anexa nr. 2, din care rezultă că pentru activitățile declarate sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul securității și sănătății în munca.

(3)Pentru actele depuse în susținerea cererii se va completa opisul prezentat în anexa nr. 1.

☐Art. 7

În vederea autorizării din punct de vedere al securității și sănătății în munca, inspectoratele teritoriale de munca procedează după cum urmează:

a)înregistrează cererile de autorizare a funcționării din punct de vedere al securității și sănătății în munca;

b)verifică actele depuse în susținerea acestora, precum și declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 6;

c)completează și emit certificatul constatator, conform modelului prezentat în anexa nr. 3;

d)asigură evidența certificatelor constatatoare eliberate, conform modelului prezentat în anexa nr. 4;

e)asigură arhivarea documentației în baza căreia s-au emis certificatele constatatoare.

☐Art. 8

Termenul de eliberare a certificatului constatator este de 5 zile lucrătoare, calculat de la data înregistrării cererii.

☐Art. 9

Certificatul constatator, emis în baza declarației pe propria răspundere, da dreptul angajatorilor să desfășoare activitățile pentru care au obținut certificatul.

☐Art. 10

(1)În cazul în care în cadrul controalelor se constată încălcări ale prevederilor legale din domeniul securității și sănătății în muncă, inspectorul de muncă poate dispune sistarea activității și, respectiv, poate propune inspectoratului teritorial de muncă înscrierea măsurii sistare a activității în certificatul constatator.

(2)În baza propunerii inspectorului de muncă, inspectoratul teritorial de muncă consemnează în certificatul constatator măsura sistării activității prevăzută la alin. (1).

Art. 11

(1)În situația prevăzută la art. 10, angajatorul poate relua activitatea numai după ce demonstrează că a remediat deficiențele care au condus la sistarea activității și a obținut autorizarea conform art. 6.

(2)În situația prevăzută la alin. (1), cererea va fi însoțită de certificatul constatator eliberat inițial, în original.

(3)Inspectoratul teritorial de muncă va menționa în certificatul constatator data reluării activității.

CAPITOLUL III: Servicii de prevenire și protecție

SECTIUNEA 1: Prevederi generale

Art. 12

Prezentul capitol stabilește cerințele minime pentru activitățile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere și/sau unitate și protecția lucrătorilor la locul de muncă, cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, organizarea activităților de prevenire și protecție în cadrul întreprinderii și/sau unității, a serviciilor externe de prevenire și protecție, stabilirea criteriilor de evaluare și a procedurii de abilitare a serviciilor externe, precum și reglementarea statutului de reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 13

Angajatorul trebuie să asigure planificarea, organizarea și mijloacele necesare activității de prevenire și protecție în unitatea și/sau întreprinderea sa.

SECTIUNEA 2: Organizarea activităților de prevenire și protecție

Art. 14

Organizarea activităților de prevenire și protecție este realizată de către angajator, în următoarele moduri:

a) prin asumarea de către angajator, în condițiile art. 9 alin. (4) din lege, a atribuțiilor pentru realizarea măsurilor prevăzute de lege;

b) prin desemnarea unuia sau mai multor lucrători pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție;

c) prin înființarea unuia sau mai multor servicii interne de prevenire și protecție;

d) prin apelarea la servicii externe de prevenire și protecție.

Art. 15

(1) Activitățile de prevenire și protecție desfășurate prin modalitățile prevăzute la art. 14 în cadrul întreprinderii și/sau al unității sunt următoarele:

1. identificarea pericolelor și evaluarea riscurilor pentru fiecare componentă a sistemului de muncă, respectiv executant, sarcina de muncă, mijloace de muncă/ echipamente de muncă și mediul de muncă pe locuri de muncă/posturi de lucru;

2. elaborarea, îndeplinirea, monitorizarea și actualizarea planului de prevenire și protecție;

(la data 27-sep-2010 Art. 15, alin. (1), punctul 2. din capitolul III, secțiunea 2 modificat de Art. I, punctul 6. din Hotărîrea 955/2010)

3. elaborarea de instrucțiuni proprii pentru completarea și/sau aplicarea reglementărilor de securitate și sănătate în muncă, ținând seama de particularitățile activităților și ale unității/întreprinderii, precum și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru, și difuzarea acestora în întreprindere și/sau unitate numai după ce au fost aprobate de către angajator;

4. propunerea atribuțiilor și răspunderilor în domeniul securității și sănătății în muncă, ce revin lucrătorilor, corespunzător funcțiilor exercitate, care se consemnează în fișa postului, cu aprobarea angajatorului;

5. verificarea însușirii și aplicării de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de prevenire și protecție, a instrucțiunilor proprii, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă stabilite prin fișa postului;

6. întocmirea unui necesar de documentație cu caracter tehnic de informare și instruire a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

7. elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea, în scris, a periodicității instruirii adecvate pentru fiecare loc de muncă în instrucțiunile proprii, asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă și verificarea însușirii și aplicării de către lucrători a informațiilor primite;

8. elaborarea programului de instruire-testare la nivelul întreprinderii și/sau unității;

- 9.asigurarea întocmirii planului de actiune în caz de pericol grav si iminent, conform prevederilor art. 101-107, si asigurarea ca toti lucratorii sa fie instruiti pentru aplicarea lui;
- 10.evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazute la art. 101-107;
- 11.stabilirea zonelor care necesita semnalizare de securitate si sanatate în munca, stabilirea tipului de semnalizare necesar si amplasarea conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. [971/2006](#) privind cerintele minime pentru semnalizarea de securitate si/sau sanatate la locul de munca;
- 12.evidenta meseriilor si a profesiilor prevazute de legislatia specifica, pentru care este necesara autorizarea exercitarii lor;
- 13.evidenta posturilor de lucru care necesita examene medicale suplimentare;
- 14.evidenta posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesita testarea aptitudinilor si/sau control psihologic periodic;
- 15.monitorizarea functionarii sistemelor si dispozitivelor de protectie, a aparaturii de masura si control, precum si a instalatiilor de ventilare sau a altor instalatii pentru controlul noxelor în mediul de munca;
- 16.verificarea starii de functionare a sistemelor de alarmare, avertizare, semnalizare de urgenta, precum si a sistemelor de siguranta;
- 17.efectuarea controalelor interne la locurile de muncă, cu informarea, în scris, a angajatorului asupra deficiențelor constatate și asupra măsurilor propuse pentru remedierea acestora;**
- 18.întocmirea rapoartelor si/sau a listelor prevazute de hotarârile Guvernului emise în temeiul art. 51 alin. (1) lit. b) din lege, inclusiv cele referitoare la azbest, vibratii, zgomot si santiere temporare si mobile;
- 19.evidenta echipamentelor de munca si urmarirea ca verificarile periodice si, daca este cazul, încercările periodice ale echipamentelor de munca sa fie efectuate de persoane competente, conform prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. [1.146/2006](#) privind cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea în munca de catre lucratori a echipamentelor de munca;
- 20.identificarea echipamentelor individuale de protectie necesare pentru posturile de lucru din întreprindere si întocmirea necesarului de dotare a lucratorilor cu echipament individual de protectie, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. [1.048/2006](#) privind cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea de catre lucratori a echipamentelor individuale de protectie la locul de munca;
- 21.urmarirea întretinerii, manipularii si depozitarii adecvate a echipamentelor individuale de protectie si a înlocuirii lor la termenele stabilite, precum si în celelalte situatii prevazute de Hotărârea Guvernului nr. [1.048/2006](#);
- 22.participarea la cercetarea evenimentelor conform competentelor prevazute la art. 108-177;
- 23.întocmirea evidentelor conform competentelor prevazute la art. 108-177;
- 24.elaborarea rapoartelor privind accidentele de munca suferite de lucratorii din întreprindere si/sau unitate, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) lit. d) din lege;
- 25.urmarirea realizarii masurilor dispuse de catre inspectorii de munca, cu prilejul vizitelor de control si al cercetarii evenimentelor;
- 26.colaborarea cu lucratorii si/sau reprezentantii lucratorilor, serviciile externe de prevenire si protectie, medicul de medicina muncii, în vederea coordonarii masurilor de prevenire si protectie;
- 27.colaborarea cu lucratorii desemnati/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori, în situatia în care mai multi angajatori își desfasoara activitatea în acelasi loc de munca;
- 28.urmarirea actualizarii planului de avertizare, a planului de protectie si prevenire si a planului de evacuare;
- 29.propunerea de sancțiuni și stimulente pentru lucrători, pe criteriul îndeplinirii obligațiilor și atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;**
- 30.propunerea de clauze privind securitatea si sanatatea în munca la încheierea contractelor de prestari de servicii cu alti angajatori, inclusiv la cele încheiate cu angajatori straini;
- 31.întocmirea unui necesar de mijloace materiale pentru desfasurarea acestor activitati.
- 32.evidența echipamentelor, zona corespunzătoare, asigurarea/urmărirea ca verificările și/sau încercările periodice ale echipamentelor de muncă să fie efectuate la timp și de către persoane competente ori alte activități necesare, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. [1.058/2006](#) privind cerințele minime pentru îmbunătățirea securității și protecția sănătății lucrătorilor care pot fi expuși unui potențial risc datorat atmosferelor explozive;**
- 33.alte activități necesare/specifice asigurării securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.**
- (2)Activitatile legate de supravegherea starii de sanatate a lucratorilor se vor efectua în conformitate cu prevederile art. 24 si 25 din lege.
- ☐(3)**Evaluarea riscurilor cu privire la securitatea și sănătatea în muncă la nivelul întreprinderii și/sau unității, inclusiv pentru grupurile sensibile la riscuri specifice, trebuie revizuită, cel puțin, în următoarele situații:**
- a)ori de câte ori intervin schimbări sau modificări în ceea ce privește tehnologia, echipamentele de muncă, substanțele ori preparatele chimice utilizate și amenajarea locurilor de muncă/posturilor de muncă;
- b)după producerea unui eveniment;

- c) la constatarea omiterii unor riscuri sau la apariția unor riscuri noi;
- d) la utilizarea postului de lucru de către un lucrător aparținând grupurilor sensibile la riscuri specifice;
- e) la executarea unor lucrări speciale.

☐Art. 16

☐(1) În cazul întreprinderilor cu până la 9 lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) activitățile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevăzute în anexa nr. 5;
- b) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în mod efectiv și cu regularitate în întreprindere și/sau unitate;
- c) angajatorul a urmat cel puțin un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată minimă de 40 de ore și conținutul prevăzut în anexa nr. 6 lit. A, fapt care se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza serviciul intern de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) În cazul în care angajatorul/lucrătorii desemnați/serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

☐Art. 17

☐(1) În cazul întreprinderilor care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt respectate prevederile art. 16 alin. (1) lit. a)- c);
- b) riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces ori invaliditate.

(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(3) În cazul în care angajatorul/lucrătorii desemnați/serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

☐Art. 18

(1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 50 și 249 de lucrători, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție din cadrul întreprinderii.

(2) În cazul întreprinderilor și/sau unităților prevăzute la alin. (1) care desfășoară activități dintre cele prevăzute în anexa nr. 5, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(3) În cazul în care lucrătorii desemnați, serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

☐Art. 19

(1) În cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 250 de lucrători, angajatorul trebuie să organizeze unul sau mai multe servicii interne de prevenire și protecție.

(2) În cazul în care serviciile interne de prevenire și protecție nu au capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe pentru acele activități de prevenire și protecție pe care nu le poate desfășura cu personalul propriu.

☐SECTIUNEA 3: Lucratori desemnati

☐Art. 20

(1) Desemnarea nominală a lucrătorului/lucrătorilor pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție se face prin decizie scrisă a angajatorului.

(2) Angajatorul va desemna lucrătorul numai din rândul lucrătorilor cu care are încheiat contract individual de muncă cu normă întreagă.

(3) Angajatorul va desemna în fișa postului activitățile de prevenire și protecție pe care lucrătorul desemnat are capacitatea, timpul necesar și mijloacele adecvate să le efectueze.

Art. 21

Pentru a putea să desfășoare activitățile de prevenire și protecție, lucrătorul desemnat trebuie să îndeplinească cel puțin cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, potrivit prevederilor art. 49.

Art. 22

(1) Angajatorul va stabili numărul de lucratori desemnati în functie de marimea întreprinderii si/sau unitatii si/sau riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii.

(2) Angajatorul trebuie sa asigure mijloacele adecvate si timpul necesar pentru ca lucratorii desemnati sa poata desfasura activitatile de prevenire si protectie conform fisei postului.

SECTIUNEA 4: Serviciile interne de prevenire si protectie

Art. 23

(1) Serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute la art. 49 și, după caz, alți lucrători.

(2) Conducătorul serviciului intern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50.

(3) Începând cu data de 1 iulie 2011, serviciul intern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care au contract individual de muncă cu normă întreagă încheiat cu angajatorul.

Art. 24

(1) Serviciul intern de prevenire si protectie se organizeaza în subordinea directa a angajatorului ca o structura distincta.

(2) Lucratorii din cadrul serviciului intern de prevenire si protectie trebuie sa desfasoare numai activitati de prevenire si protectie si cel mult activitati complementare cum ar fi: prevenirea si stingerea incendiilor si protectia mediului.

(3) Angajatorul va consemna în regulamentul intern sau în regulamentul de organizare si functionare activitatile de prevenire si protectie pentru efectuarea carora serviciul intern de prevenire si protectie are capacitate si mijloace adecvate.

Art. 25

Serviciul intern de prevenire si protectie trebuie sa aiba la dispozitie resursele materiale si umane necesare pentru îndeplinirea activitatilor de prevenire si protectie desfasurate în întreprindere.

Art. 26

(1) Angajatorul va stabili structura serviciului intern de prevenire si protectie în functie de marimea întreprinderii si/sau unitatii si/sau riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii.

(2) Angajatorul trebuie sa asigure mijloacele adecvate pentru ca serviciul intern de prevenire si protectie sa poata desfasura activitatile specifice.

(3) Când angajatorul își desfășoara activitatea în mai multe puncte de lucru, serviciul de prevenire și protecție trebuie să fie organizat astfel încât să se asigure în mod corespunzător desfășurarea activităților specifice.

(4) În situația în care activitatea de prevenire și protecție este asigurată prin mai multe servicii interne, acestea vor acționa coordonat pentru asigurarea eficienței activității.

Art. 27

Serviciul intern de prevenire și protecție poate să asigure și supravegherea sănătății lucrătorilor, dacă dispune de personal cu capacitate profesională și de mijloace materiale adecvate, în condițiile legii.

SECTIUNEA 5: Servicii externe de prevenire si protectie

Art. 28

Serviciul extern de prevenire si protectie asigura, pe baza de contract, activitatile de prevenire si protectie în domeniu.

Art. 29

Angajatorul apeleaza la serviciile externe, cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (3) lit. d) din lege.

Art. 30

Serviciul extern trebuie sa aiba acces la toate informatiile necesare desfasurarii activitatii de prevenire si protectie.

Art. 31

Serviciul extern de prevenire si protectie trebuie sa îndeplineasca urmatoarele cerinte:

a) sa dispuna de personal cu capacitate profesionala adecvata si de mijloacele materiale necesare pentru a-si desfasura activitatea;

b) să fie abilitat de Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în munca, în conformitate cu procedura stabilită la art. 35-45.

Art. 32

(1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cel puțin cerințele prevăzute la art. 49 și, după caz, alți lucrători.

(2) Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50.

(3) În cazul în care serviciul extern de prevenire și protecție este format dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 50.

(4) Începând cu data de 1 iulie 2011, o persoană poate să ocupe funcția de conducător la un singur serviciu extern de prevenire și protecție.

Art. 33

(1) Contractul încheiat între angajator și serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să cuprindă și următoarele:

a) activitățile de prevenire și protecție care vor fi desfășurate de către fiecare serviciu extern de prevenire și protecție;

b) modul de colaborare cu lucrătorii desemnați/serviciile interne și/sau cu alte servicii externe de prevenire și protecție;

c) clauze privind soluționarea litigiilor apărute între părți.

(2) Serviciile externe de prevenire și protecție au obligația să pună la dispoziția beneficiarilor de servicii informațiile prevăzute la art. 26 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

Art. 34

(1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să întocmească un raport de activitate semestrial, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(2) Raportul trebuie înaintat, în termen de 15 zile de la încheierea semestrului, inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia serviciul extern de prevenire și protecție își are sediul social.

SECTIUNEA 6: Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 35

Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție se efectuează conform procedurii prevăzute de prezenta secțiune, elaborată cu respectarea prevederilor art. 9 alin. (1) lit. b) și alin. (5), precum și prevederilor art. 45 alin. (2) lit. e) din lege.

Art. 36

(1) Serviciile externe de prevenire și protecție pot să își desfășoare activitatea numai dacă sunt în posesia unui certificat de abilitare a serviciului extern de prevenire și protecție, denumit în continuare certificat de abilitare, emis de comisia prevăzută la alin. (2), sau în condițiile art. 45^{1-45⁴}.

(2) În cadrul fiecărui inspectorat teritorial de muncă, respectiv al municipiului București, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, se constituie o comisie de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, denumită în continuare Comisia de abilitare și avizare.

(3) Membrii Comisiei de abilitare și avizare prevăzute la alin. (2) sunt:

a) reprezentantul conducerii din cadrul inspectoratului teritorial de muncă - președinte;

b) reprezentantul nominalizat al comisiei de autorizare județene sau a municipiului București, înființată de Consiliul Național de Formare Profesională a Adulților;

c) reprezentantul teritorial al asiguratorului pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(4) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare este asigurat de persoane din cadrul inspectoratului teritorial de muncă, numite de către conducerea acestuia.

(5) Atribuțiile secretariatului Comisiei de abilitare și avizare se stabilesc prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

(6) Secretariatul Comisiei de abilitare și avizare asigură:

a) cooperarea administrativă cu celelalte autorități din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European, prin intermediul sistemului de informare al pieței interne (IMI), în numele Comisiei de abilitare și avizare, potrivit prevederilor legale;

b) verificarea legalității documentelor eliberate de autorități competente din alte state membre, depuse în vederea abilitării, avizării sau notificării, după caz, prin IMI, potrivit prevederilor legale, în cazul în care Comisia de abilitare și avizare consideră că este necesar.

Art. 37

☒(1)În vederea abilitării pentru activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15, solicitanții vor transmite un dosar care va cuprinde următoarele documente:

- a) cerere de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 8;
- b) opisul documentelor din dosar;
- c) copie de pe certificatul de înregistrare la registrul comerțului, care să conțină codul CAEN corespunzător activității pentru care se abilitază, și, după caz, copie de pe actul constitutiv;
- d) lista cu personalul care va desfășura activități în domeniul securității și sănătății în muncă;
- e) copii ale documentelor care atestă pregătirea profesională și nivelul de pregătire, potrivit prevederilor art. 31 și 32, a personalului care va desfășura activități în domeniul securității și sănătății în muncă;
- f) curriculum vitae pentru personalul care va desfășura activitățile de prevenire și protecție;
- g) copii ale documentelor care atestă vechimea de cel puțin 5 ani în domeniul securității și sănătății în muncă, pentru conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție;
- h) memoriu de prezentare, din care să rezulte mijloacele materiale și resursele umane de care dispun;
- i) copii ale deciziei de numire și contractului individual de muncă, pe perioadă nedeterminată, pentru conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție;
- j) copii ale contractelor individuale de muncă ale personalului de execuție din serviciul extern de prevenire și protecție;
- k) declarații ale personalului serviciului extern de prevenire și protecție privind păstrarea confidențialității, în timpul și după încetarea desfășurării activităților de prevenire și protecție, asupra informațiilor la care are acces.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) lit. e) dosarele depuse de solicitanții care au lucrat cel puțin 5 ani în compartimentele cu atribuții în domeniul securității și sănătății în muncă din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Inspecției Muncii, inspectoratelor teritoriale de muncă, Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și caselor teritoriale de pensii, precum și din cadrul instituțiilor similare din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European și care, la data depunerii dosarului în vederea abilitării, nu mai sunt în activitate în aceste instituții.

(3) Dovada îndeplinirii cerințelor prevăzute de prezentul articol poate fi făcută și prin documente eliberate de o autoritate competentă dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene sau din Spațiul Economic European, întocmite într-un scop echivalent sau din care să reiasă că sunt îndeplinite cerințele respective, prezentate în copie certificată de către solicitant și însoțite de o traducere neoficială în limba română.

☒(4) Memoriul de prezentare prevăzut la alin. (1) lit. h) trebuie să conțină, cel puțin, informații cu privire la:

- a) sediu social;
- b) baza tehnico-materială;
- c) activitățile de prevenire și protecție prevăzute la art. 15 pe care intenționează să le desfășoare.

☒Art. 38

(1) Solicitantul trebuie să transmită dosarul prevăzut la art. 37, prin poștă, cu confirmare de primire, cu cel puțin 10 zile înainte de data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare.

(2) Cererile se înregistrează în ordinea primirii lor.

(3) Procedurile și formalitățile legate de procesarea cererilor vor respecta prevederile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

☒Art. 39

(1) Comisia de abilitare și avizare își desfășoară activitatea în baza propriului regulament de organizare și funcționare, aprobat de președintele acesteia.

☒(2) Comisia de abilitare și avizare are următoarele obligații:

- a) să afișeze data întrunirii la sediul său, pe pagina proprie de internet sau în presa locală, cu cel puțin 15 zile înainte;
- b) să se întrunească cel puțin o dată pe trimestru, în funcție de numărul de dosare primite;
- c) să analizeze dosarele solicitanților cu respectarea prevederilor art. 37 și 42;
- d) să analizeze cazurile prevăzute la art. 41-44 și să decidă în consecință;
- e) să elibereze certificatele de abilitare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 9, pentru solicitanții care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice pentru serviciile externe de prevenire și protecție;
- f) să restituie solicitanților, prin poștă, dosarele care nu conțin toate documentele prevăzute la art. 37 și să motiveze această decizie;
- g) să transmită titularilor, prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la data întrunirii Comisiei de abilitare și avizare, certificatele de abilitare emise;
- h) să țină evidența certificatelor de abilitare emise și să arhiveze dosarele în baza cărora s-au emis;

- i) să întocmească Lista serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate, precum și a celor cărora li s-a retras certificatul de abilitare și să transmită această listă la Inspekția Muncii;
- j) să înștiințeze serviciile externe de prevenire și protecție care fac obiectul prevederilor art. 45¹-45⁴ și care au notificat Comisia de abilitare și avizare și să asigure înscrierea acestor servicii în listele respective;
- k) să asigure, prin secretariat, cooperarea administrativă cu celelalte autorități din statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, prin intermediul IMI, potrivit prevederilor legale;
- l) să verifice, prin secretariat, legalitatea documentelor eliberate de autorități competente din alte state membre, depuse în vederea autorizării sau notificării, după caz, prin IMI, potrivit prevederilor legale, în cazul în care este necesar.

☐Art. 40

(1) Solicitantul căruia nu i s-a acordat abilitarea are dreptul, în termen de 30 de zile de la data primirii înștiințării, să facă contestație la Comisia de contestații constituită în cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Raspunsul la contestație va fi transmis prin posta în termen de 30 de zile.

☐Art. 41

(1) Certificatul de abilitare se retrage de către Comisia de abilitare și avizare care l-a eliberat dacă solicitantul nu a depus două rapoarte semestriale consecutive, în termen, la inspectoratul teritorial de muncă.

(2) Dreptul de prestare a serviciilor de către prestatorii cărora li se retrage certificatul de abilitare se consideră că încetează la data primirii înștiințării că certificatul a fost retras, transmisă de Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă la care sunt luați în evidență.

(3) Serviciul extern de prevenire și protecție căruia i s-a retras certificatul de abilitare în condițiile prezentelor norme metodologice are dreptul să solicite abilitarea după o perioadă minimă de un an de la data prevăzută la alin. (2).

☐Art. 42

(1) Reînnoirea certificatului de abilitare se face la modificarea uneia/unora dintre condițiile în baza cărora a fost emis.

☐(2) Modificările prevăzute la alin. (1) sunt următoarele:

- a) schimbarea formei juridice de organizare a serviciului extern de prevenire și protecție abilitat, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- b) schimbarea denumirii/numelui serviciului extern de prevenire și protecție abilitat;
- c) schimbarea sediului social;

yt

(3) Modificările prevăzute la alin. (2) trebuie să fie comunicate Comisiei de abilitare și avizare potrivit art. 43.

(4) În situația în care serviciile externe de protecție și prevenire nu mai îndeplinesc condițiile de abilitare, nu au comunicat modificările prevăzute la alin. (2) și nu au solicitat reînnoirea certificatului de abilitare în termenul prevăzut la art. 43, încetează valabilitatea certificatului de abilitare.

(5) Serviciile externe de prevenire și protecție abilitate pot informa Comisia de abilitare și avizare cu privire la schimbările prevăzute la alin. (2), inclusiv prin intermediul punctului de contact unic electronic (PCU electronic).

(6) După analizarea modificărilor prevăzute la alin. (2), Comisia de abilitare și avizare emite noul certificat de abilitare, în condițiile prevăzute de prezentele norme metodologice și cu respectarea art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(7) În situația în care serviciul extern de prevenire și protecție nu mai îndeplinește condițiile de abilitare prevăzute de prezentele norme metodologice, Comisia de abilitare și avizare retrage certificatul de abilitare în cauză.

☐Art. 43

Pentru reînnoirea certificatului de abilitare, prevăzută la art. 42, în maximum 10 zile lucrătoare de la modificarea uneia sau mai multor condiții inițiale, solicitantul va depune următoarele documente la secretariatul Comisiei de abilitare și avizare:

- a) cerere de reînnoire potrivit modelului prezentat în anexa nr. 8A, care să conțină lista modificărilor survenite;
- b) documentele care atestă modificările survenite.

☐Art. 44

(1) Inspectoratele teritoriale de muncă verifică respectarea de către serviciile externe de prevenire și protecție a condițiilor în baza cărora a fost emis certificatul de abilitare și propun, în scris, Comisiei de abilitare și avizare, dacă este cazul, retragerea certificatului.

(2)Comisia de abilitare și avizare analizează argumentele aduse în susținerea propunerii de retragere a certificatului de abilitare și, pe baza acestora, poate retrage certificatul.

(3)Comisia de abilitare și avizare comunică titularului retragerea certificatului de abilitare și motivația, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.

(4)Titularul certificatului de abilitare retras poate face contestație la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de 30 de zile de la data primirii comunicării cu privire la retragere.

(5)Răspunsul la contestație va fi transmis prin poștă, cu confirmare de primire, în termen de 30 de zile.

Art. 45

Lista serviciilor externe de prevenire și protecție abilitate, precum și a celor cărora li s-a retras certificatul de abilitare se afișează și se actualizează pe pagina de internet a Inspecției Muncii.

SECȚIUNEA 6¹: Prevederi specifice referitoare la libera circulație a serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 45¹

(1)Persoanele fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care au fost supuse în aceste state unei proceduri similare celei de abilitare pot presta servicii de prevenire și protecție pe teritoriul României, fără a fi abilitate potrivit prezentelor norme metodologice, în următoarele moduri:

a)permanent;

b)temporar sau ocazional.

(2)Persoanele fizice și juridice stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European care nu au fost supuse în aceste state unei proceduri similare celei de abilitare pot presta servicii de prevenire și protecție pe teritoriul României doar dacă sunt abilitate potrivit prezentelor norme metodologice.

Art. 45²

(1)Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 45¹ pot presta pe teritoriul României activitățile de prevenire și protecție menționate la art. 15 numai după notificarea prealabilă a Comisiei de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își desfășoară activitatea sau își au sediul, după caz.

(2)Începerea prestării activității acestor servicii externe este condiționată de notificarea prevăzută la alin. (1) și, în cazul prevăzut la art. 45¹ alin. (1) lit. a), de transmiterea, împreună cu formularul de notificare, a următoarelor documente:

a)actul de înregistrare la oficiul registrului comerțului, în copie;

b)autorizația/atestatul/certificatul emisă/emis într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, în copie certificată de deținător și în traducere neoficială;

c)lista cu personalul care deține certificate de competență profesională corespunzătoare, semnată și ștampilată de persoana autorizată;

d)certIFICATE de competență profesională sau documente similare emise de autorități dintr-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European, în copie autorizată de deținător și în traducere neoficială.

(3)Dreptul de a presta al persoanelor prevăzute la alin. (1) începe din momentul notificării Comisiei de abilitare și avizare, respectiv la:

a)data înregistrării notificării, în situația depunerii la secretariatul Comisiei de abilitare și avizare sau prin PCU electronic;

b)data confirmării de primire, în cazul expedierii prin poștă a notificării.

Art. 45³

(1)Persoanele fizice și juridice care doresc să presteze servicii externe de prevenire și protecție în condițiile art. 45¹ alin. (1) lit. a) vor notifica acest lucru prin completarea și transmiterea formularului prevăzut în anexa nr. 10A, însoțit de documentele prevăzute la art. 45² alin. (2), la Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia își au sediul/domiciliul/reședința, înainte de începerea activității.

(2)Comisia de abilitare și avizare prevăzută la alin. (1), după efectuarea verificărilor pe care le consideră necesare, va înscrie persoana fizică sau juridică respectivă, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, în Lista persoanelor fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European care prestează servicii externe de protecție și prevenire, în regim permanent, în România.

Art. 45⁴

(1)Persoanele fizice și juridice care doresc să presteze servicii externe de prevenire și protecție în condițiile art. 45¹ alin. (1) lit. b) vor notifica acest lucru prin completarea și transmiterea formularului prevăzut în

anexa nr. 10B, însoțit de copia autorizației sau a documentului echivalent pe care îl dețin, certificată de către deținător, la Comisia de abilitare și avizare din cadrul inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia urmează să își desfășoare activitatea, înainte de începerea acesteia.

(2) Comisia de abilitare și avizare prevăzută la alin. (1), după efectuarea verificărilor pe care le consideră necesare, va înscrie persoana fizică sau juridică respectivă, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea notificării, în Lista persoanelor fizice și juridice stabilite într-un stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European care prestează servicii externe de protecție și prevenire, în regim temporar sau ocazional, în România.

☐Art. 45⁵

Constatarea nerespectării prevederilor art. 45¹- 45⁴ se face de către inspectoratele teritoriale de muncă, cu aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, și ale prezentelor norme metodologice.

☐Art. 45⁶

Listele prevăzute la art. 45³ alin. (2) și 45⁴ alin. (2) se afișează și se actualizează pe pagina de internet a Inspecției Muncii.

☐SECTIUNEA 7: Planul de prevenire si protectie

☐Art. 46

(1) Conform prevederilor art. 13 lit. b) din lege, angajatorul trebuie să întocmească un plan de prevenire și protecție care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificări ale condițiilor de muncă, la apariția unor riscuri noi și în urma producerii unui eveniment.

(2) În urma evaluării riscurilor pentru fiecare loc de munca/post de lucru se stabilesc măsuri de prevenire și protecție, de natura tehnică, organizatorică, igienico-sanitară și de altă natură, necesare pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor.

(3) În urma analizei măsurilor prevăzute la alin. (2) se stabilesc resursele umane și materiale necesare realizării lor.

(4) Planul de prevenire și protecție va cuprinde cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 7.

(5) Planul de prevenire și protecție se supune analizei lucrătorilor și/sau reprezentanților lor sau comitetului de securitate și sănătate în muncă, după caz, și trebuie să fie semnat de angajator.

☐SECTIUNEA 8: Cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca

☐Art. 47

Nivelurile de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, necesare pentru dobândirea capacităților și aptitudinilor corespunzătoare efectuării activităților de prevenire și protecție, sunt următoarele:

b) nivel mediu;

c) nivel superior.

*) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii nr. 955/2010, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, se aprobă cerințele minime de pregătire și formare în domeniul securității și sănătății în muncă/conținutul minim al programelor-cadru necesare pentru ocupațiile specifice din domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, competențele minime și abilitățile aferente acestor ocupații conferite prin standardele ocupaționale, echivalarea între ocupațiile specifice, precum și alte aspecte necesare aplicării prezentei hotărâri referitoare la formarea profesională.

*) La data intrării în vigoare a ordinului se abrogă art. 47, urmând să fie aplicabile, după această dată, cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹-51³ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

☐Art. 49

☐(1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului mediu sunt:

a) studii în învățământul liceal filiera teoretică în profil real sau filiera tehnologică în profil tehnic;

b) curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore.

(2) Nivelul mediu prevăzut la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a cursului prevăzut la alin. (1) lit. b).

*) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii nr. 955/2010, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, se aprobă

cerințele minime de pregătire și formare în domeniul securității și sănătății în muncă/conținutul minim al programelor-cadru necesare pentru ocupațiile specifice din domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, competențele minime și abilitățile aferente acestor ocupații conferite prin standardele ocupaționale, echivalarea între ocupațiile specifice, precum și alte aspecte necesare aplicării prezentei hotărâri referitoare la formarea profesională.

*) La data intrării în vigoare a ordinului se abrogă art. 49, urmând să fie aplicabile, după această dată, cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹-51³ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 50

(1)Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului superior, care trebuie îndeplinite în mod cumulativ, sunt următoarele:

a)absolvirea, în domeniile fundamentale: științe inginerești, științe agricole și silvice, cu diplomă de licență sau echivalentă, a ciclului I de studii universitare, studii universitare de licență, ori a studiilor universitare de lungă durată sau absolvirea cu diplomă de absolvire a studiilor universitare de scurtă durată;

b)curs în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. B, cu o durată de cel puțin 80 de ore;

c)absolvirea cu diplomă sau certificat de absolvire, după caz, a unui program de învățământ postuniversitar în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 180 de ore.

(2)Îndeplinirea cerințelor prevăzute la alin. (1) se atestă prin diploma de studii și certificatele de absolvire a cursurilor prevăzute la alin. (1) lit. b) și c).

(3)Cerința minimă prevăzută la alin. (1) lit. b) și c) este considerată îndeplinită și în situația în care persoana a obținut o diplomă de master sau doctorat în domeniul securității și sănătății în muncă.

*) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii nr. 955/2010, prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, se aprobă cerințele minime de pregătire și formare în domeniul securității și sănătății în muncă/conținutul minim al programelor-cadru necesare pentru ocupațiile specifice din domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare, competențele minime și abilitățile aferente acestor ocupații conferite prin standardele ocupaționale, echivalarea între ocupațiile specifice, precum și alte aspecte necesare aplicării prezentei hotărâri referitoare la formarea profesională.

*) La data intrării în vigoare a ordinului se abrogă art. 50, urmând să fie aplicabile, după această dată, cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 51¹-51³ din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 51

Cursurile și programele de formare în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la art. 49 și 50, se efectuează de către furnizori de formare profesională autorizați, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SECTIUNEA 9: Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca

Art. 52

Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca, definiti conform art. 5 lit. d) din lege, sunt alesi de catre si dintre lucratorii din întreprindere si/sau unitate, conform celor stabilite prin contractul colectiv de munca, regulamentul intern sau regulamentul de organizare si functionare.

Art. 53

(1)Numărul de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor, care se aleg, va fi stabilit prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare, în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere și/sau unitate.

(2)Numărul minim prevăzut la alin. (1) va fi stabilit după cum urmează:

a)un reprezentant, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au între 10 și 49 de lucrători inclusiv;

b)2 reprezentanți, în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au sub 50 și 100 de lucrători inclusiv;

c)conform cerințelor prevăzute la art. 60 alin. (3), în cazul întreprinderilor și/sau unităților care au peste 101 lucrători inclusiv.

Art. 54

Lucrătorii comunica în scris angajatorului numărul și numele reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

Art. 55

(1) Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor trebuie să urmeze un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată de cel puțin 40 de ore, cu conținutul minim conform celui prevăzut în anexa nr. 6 lit. A.

(2) Îndeplinirea cerinței prevăzute la alin. (1) se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

Art. 56

Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sunt consultați și participați, în conformitate cu art. 18 din lege, și pot desfășura următoarele activități:

a) colaborează cu angajatorul pentru îmbunătățirea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;

b) însoțesc echipa/persoana care efectuează evaluarea riscurilor;

c) ajută lucrătorii să constientizeze necesitatea aplicării măsurilor de securitate și sănătate în muncă;

d) aduc la cunoștința angajatorului sau comitetului de securitate și sănătate în muncă propunerile lucrătorilor referitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă;

e) urmăresc realizarea măsurilor din planul de prevenire și protecție;

f) informează autoritățile competente asupra nerespectării prevederilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă.

CAPITOLUL IV: Organizarea și funcționarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

SECȚIUNEA 1: Organizarea comitetului de securitate și sănătate în muncă

Art. 57

(1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie în unitățile care au un număr de cel puțin 50 de lucrători, inclusiv cu capital străin, care desfășoară activități pe teritoriul României.

(2) Inspectorul de muncă poate impune constituirea comitetului de securitate și sănătate în muncă în unitățile cu un număr mai mic de 50 de lucrători în funcție de natura activității și de riscurile identificate.

(3) În cazul în care activitatea se desfășoară în unități dispersate teritorial, se pot înființa mai multe comitete de securitate și sănătate în muncă; numărul acestora se stabilește prin contractul colectiv de muncă aplicabil sau prin regulamentul intern ori regulamentul de organizare și funcționare.

(4) Comitetul de securitate și sănătate în muncă se constituie și în cazul activităților care se desfășoară temporar, respectiv cu o durată mai mare de 3 luni.

(5) În unitățile care au mai puțin de 50 de lucrători, unde nu s-a constituit comitet de securitate și sănătate în muncă, atribuțiile acestuia revin reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

Art. 58

(1) Comitetul de securitate și sănătate în muncă este constituit din următorii membri:

a) angajator sau reprezentantul său legal;

b) reprezentanți ai angajatorului cu atribuții de securitate și sănătate în muncă;

c) reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;

d) medicul de medicină a muncii.

(2) Numărul reprezentanților lucrătorilor este egal cu numărul format din angajator sau reprezentantul său legal și reprezentanții angajatorului.

(3) Lucrătorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire și protecție este secretarul comitetului de securitate și sănătate în muncă.

Art. 59

(1) Reprezentanții lucrătorilor în comitetul de securitate și sănătate în muncă vor fi aleși pe o perioadă de 2 ani.

(2) În cazul în care unul sau mai mulți reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor se retrag din comitetul de securitate și sănătate în muncă, aceștia vor fi înlocuiți imediat prin alți reprezentanți aleși.

Art. 60

(1) Modalitatea de desemnare a reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă va fi stabilită prin contractul colectiv de muncă, regulamentul intern sau regulamentul de organizare și funcționare.

(2) Reprezentanții lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă vor fi desemnați de către lucrători dintre reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor.

(3) Numărul minim al reprezentanților lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în muncă se stabilește în funcție de numărul total al lucrătorilor din întreprindere/unitate, după cum urmează:

- a) de la 10 la 100 de lucrători - 2 reprezentanți;
- b) de la 101 la 500 de lucrători - 3 reprezentanți;
- c) de la 501 la 1.000 de lucrători - 4 reprezentanți;
- d) de la 1.001 la 2.000 de lucrători - 5 reprezentanți;
- e) de la 2.001 la 3.000 de lucrători - 6 reprezentanți;
- f) de la 3.001 la 4.000 de lucrători - 7 reprezentanți;
- g) peste 4.000 de lucrători - 8 reprezentanți.

Art. 61

(1) Angajatorul are obligația să acorde fiecărui reprezentant al lucrătorilor în comitetele de securitate și sănătate în munca timpul necesar exercitării atribuțiilor specifice.

(2) Timpul alocat acestei activități va fi considerat timp de muncă și va fi de cel puțin:

- a) 2 ore pe luna în unitățile având un efectiv de până la 99 de lucrători;
- b) 5 ore pe luna în unitățile având un efectiv între 100 și 299 de lucrători;
- c) 10 ore pe luna în unitățile având un efectiv între 300 și 499 de lucrători;
- d) 15 ore pe luna în unitățile având un efectiv între 500 și 1.499 de lucrători;
- e) 20 de ore pe luna în unitățile având un efectiv de 1.500 de lucrători și peste.

(3) Instruirea necesară exercitării rolului de membru în comitetul de securitate și sănătate în munca trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru și pe cheltuielile unității.

Art. 62

Angajatorul sau reprezentantul sau legal este președintele comitetului de securitate și sănătate în munca.

Art. 63

Membrii comitetului de securitate și sănătate în munca se nominalizează prin decizie scrisă a președintelui acestuia, iar componenta comitetului va fi adusă la cunoștința tuturor lucrătorilor.

Art. 64

(1) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în munca vor fi convocați să participe lucrătorii desemnați, reprezentanții serviciului intern de prevenire și protecție și, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de prevenire și protecție, reprezentanții acestora.

(2) La întrunirile comitetului de securitate și sănătate în muncă pot participa inspectori de muncă.

SECTIUNEA 2: Functionarea comitetului de securitate si sanatate în munca

Art. 65

Comitetul de securitate și sănătate în munca funcționează în baza regulamentului de funcționare propriu.

Art. 66

(1) Angajatorul are obligația să asigure întrunirea comitetului de securitate și sănătate în munca cel puțin o dată pe trimestru și ori de câte ori este necesar.

(2) Ordinea de zi a fiecărei întruniri este stabilită de către președinte și secretar, cu consultarea reprezentanților lucrătorilor, și este transmisă membrilor comitetului de securitate și sănătate în munca, inspectoratului teritorial de muncă și, dacă este cazul, serviciului extern de protecție și prevenire, cu cel puțin 5 zile înaintea datei stabilite pentru întrunirea comitetului.

(3) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în munca convoacă în scris membrii comitetului cu cel puțin 5 zile înainte de data întrunirii, indicând locul, data și ora stabilite.

(4) La fiecare întrunire secretarul comitetului de securitate și sănătate în munca încheie un proces-verbal care va fi semnat de către toți membrii comitetului.

(5) Comitetul de securitate și sănătate în munca este legal întrunit dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

(6) Comitetul de securitate și sănătate în munca convine cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor prezenți.

(7) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în munca va afișa la loc vizibil copii ale procesului-verbal încheiat.

(8) Secretarul comitetului de securitate și sănătate în munca transmite inspectoratului teritorial de muncă, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului-verbal încheiat.

SECTIUNEA 3: Atribuțiile comitetului de securitate si sanatate în munca

Art. 67

Pentru realizarea informării, consultării și participării lucrătorilor, în conformitate cu art. 16, 17 și 18 din lege, comitetul de securitate și sănătate în munca are cel puțin următoarele atribuții:

- a) analizează și face propuneri privind politica de securitate și sănătate în munca și planul de prevenire și protecție, conform regulamentului intern sau regulamentului de organizare și funcționare;
- b) urmărește realizarea planului de prevenire și protecție, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizării prevederilor lui și eficiența acestora din punct de vedere al îmbunătățirii condițiilor de muncă;

- c)**analizeaza introducerea de noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecintele asupra securitatii si sanatatii, lucratorilor, si face propuneri în situatia constatarii anumitor deficiente;
- d)**analizeaza alegerea, cumpararea, întretinerea si utilizarea echipamentelor de munca, a echipamentelor de protectie colectiva si individuala;
- e)**analizeaza modul de îndeplinire a atributiilor ce revin serviciului extern de prevenire si protectie, precum si mentinerea sau, daca este cazul, înlocuirea acestuia;
- f)**propune masuri de amenajare a locurilor de munca, tinând seama de prezenta grupurilor sensibile la riscuri specifice;
- g)**analizeaza cererile formulate de lucratori privind conditiile de munca si modul în care își îndeplinesc atributiile persoanele desemnate si/sau serviciul extern;
- h)**urmăreste modul în care se aplica si se respecta reglementarile legale privind securitatea si sanatatea în munca, masurile dispuse de inspectorul de munca si inspectorii sanitari;
- i)**analizeaza propunerile lucratorilor privind prevenirea accidentelor de munca si a îmbolnavirilor profesionale, precum si pentru îmbunatatirea conditiilor de munca si propune introducerea acestora în planul de prevenire si protectie;
- j)**analizeaza cauzele producerii accidentelor de munca, îmbolnavirilor profesionale si evenimentelor produse si poate propune masuri tehnice în completarea masurilor dispuse în urma cercetarii;
- k)**efectueaza verificari proprii privind aplicarea instructiunilor proprii si a celor de lucru si face un raport scris privind constatările facute;
- l)**dezbate raportul scris, prezentat comitetului de securitate si sanatate în munca de catre conducatorul unitatii cel puțin o data pe an, cu privire la situatia securitatii si sanatatii în munca, la actiunile care au fost întreprinse si la eficienta acestora în anul încheiat, precum si propunerile pentru planul de prevenire si protectie ce se va realiza în anul urmator.

SECTIUNEA 4: Obligatiile angajatorului referitoare la comitetul de securitate si sanatate în munca

Art. 68

Angajatorul trebuie sa furnizeze comitetului de securitate si sanatate în munca toate informatiile necesare, pentru ca membrii acestuia sa își poata da avizul în cunostinta de cauza.

Art. 69

(1)Angajatorul trebuie sa prezinte, cel puțin o data pe an, comitetului de securitate si sanatate în munca un raport scris care va cuprinde situatia securitatii si sanatatii în munca, actiunile care au fost întreprinse si eficienta acestora în anul încheiat, precum si propunerile pentru planul de prevenire si protectie ce se vor realiza în anul urmator.

(2)Angajatorul trebuie sa transmita raportul prevazut la alin. (1), avizat de membrii comitetului de securitate si sanatate în munca, în termen de 10 zile, inspectoratului teritorial de munca.

Art. 70

Angajatorul trebuie sa supuna analizei comitetului de securitate si sanatate în munca documentatia referitoare la caracteristicile echipamentelor de munca, ale echipamentelor de protectie colectiva si individuala, în vederea selectarii echipamentelor optime.

Art. 71

Angajatorul trebuie sa informeze comitetul de securitate si sanatate în munca cu privire la evaluarea riscurilor pentru securitate si sanatate, masurile de prevenire si protectie atât la nivel de unitate, cât si la nivel de loc de munca si tipuri de posturi de lucru, masurile de prim ajutor, de prevenire si stingere a incendiilor si evacuare a lucratorilor.

Art. 72

Angajatorul comunica comitetului de securitate si sanatate în munca punctul sau de vedere sau, daca este cazul, al medicului de medicina muncii, serviciului intern sau extern de prevenire si protectie, asupra plângerilor lucratorilor privind conditiile de munca si modul în care serviciul intern sau extern de prevenire si protectie își îndeplineste atributiile.

Art. 73

în cazul în care angajatorul nu ia în considerare propunerile comitetului de securitate si sanatate în munca, conform atributiilor prevazute la art. 67, trebuie sa motiveze decizia sa în fata comitetului; motivatia va fi consemnata în procesul-verbal.

☐CAPITOLUL V: Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca

☐SECTIUNEA 1: Dispozitii generale

☐Art. 74

Prezentul capitol stabileste procedura instruirii lucratorilor din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca, în conformitate cu art. 20 din lege.

☐Art. 75

Instruirea în domeniul securitatii si sanatatii în munca are ca scop însusirea cunostintelor si formarea deprinderilor de securitate si sanatate în munca.

☐Art. 76

(1)Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca la nivelul întreprinderii si/sau al unitatii se efectueaza în timpul programului de lucru.

(2)Perioada în care se desfasoara instruirea prevazuta la alin. (1) este considerata timp de munca.

☐Art. 77

Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca cuprinde 3 faze:

a)instruirea introductiv-generală;

b)instruirea la locul de munca;

c)instruirea periodica.

☐Art. 78

La instruirea personalului în domeniul securitatii si sanatatii în munca vor fi folosite mijloace, metode si tehnici de instruire, cum ar fi: expunerea, demonstratia, studiul de caz, vizionari de filme, diapozitive, proiectii, instruire asistata de calculator.

☐Art. 79

Fiecare angajator are obligatia sa asigure baza materiala corespunzatoare unei instruirii adecvate.

☐Art. 80

Angajatorul trebuie să dispună de programe de instruire - testare la nivelul întreprinderii și/sau unității pentru:

a)conducătorii locurilor de muncă;

b)lucrători, pe meserii și activități.

☐Art. 81

(1)Rezultatul instruirii lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca se consemneaza în mod obligatoriu în fisa de instruire individuala, conform modelului prezentat în anexa nr. 11, cu indicarea materialului predat, a duratei si datei instruirii.

(2)Completarea fisei de instruire individuala se va face cu pix cu pasta sau cu stilou, imediat dupa verificarea instruirii.

(3)Dupa efectuarea instruirii, fisa de instruire individuala se semneaza de catre lucratorul instruit si de catre persoanele care au efectuat si au verificat instruirea.

(4)Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă și va fi însoțită de o copie a ultimei fișe de aptitudini completate de către medicul de medicina muncii.

(5)Fișa de instruire individuală se păstrează în întreprindere/unitate, de la angajare până la data încetării raporturilor de muncă.

☐Art. 82

(1)Pentru persoanele aflate în întreprindere și/sau unitate cu permisiunea angajatorului, cu excepția altor participanți la procesul de muncă, așa cum sunt definiți potrivit art. 5 lit. c) din lege, angajatorul stabilește, prin regulamentul intern sau prin regulamentul de organizare și funcționare, durata instruirii și reguli privind instruirea și însoțirea acestora în întreprindere și/sau unitate.

(2)Pentru lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior care desfășoară activități pe bază de contract de prestări de servicii, angajatorul beneficiar al serviciilor va asigura instruirea lucrătorilor respectivi privind activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitatea și sănătatea lor, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

(3)Instruirea prevazuta la alin. (1) si (2) se consemneaza în fisa de instruire colectiva, conform modelului prezentat în anexa nr. 12.

(4)Fisa de instruire colectiva se întocmeste în doua exemplare, din care un exemplar se va pastra de catre angajator/lucrator desemnat/serviciu intern de prevenire si protectie care a efectuat instruirea si un exemplar se pastreaza de catre angajatorul lucratorilor instruiti sau, în cazul vizitatorilor, de catre conducatorul grupului.

(5)Reprezentanții autorităților competente cu atribuții de control vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi fișa de instruire.

☐SECTIUNEA 2: Instruirea introductiv-generală

Art. 83

Instruirea introductiv-generală se face:

- a)** la angajarea lucrătorilor definiți conform art. 5 lit. a) din lege;
- b)** lucrătorilor detașați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- c)** lucrătorilor delegați de la o întreprindere și/sau unitate la alta;
- d)** lucrătorului pus la dispoziție de către un agent de muncă temporară.

Art. 84

Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre activitățile specifice întreprinderii și/sau unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau unității, în general.

Art. 85

Instruirea introductiv-generală se face de către:

- a)** angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b)** lucrătorul desemnat; sau
- c)** un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d)** serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 86

Instruirea introductiv-generală se face individual sau în grupuri de cel mult 20 de persoane.

Art. 87

(1) Durata instruirii introductiv-generale depinde de specificul activității și de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul întreprinderii și/sau al unității, în general.

(2) Angajatorul stabilește prin instrucțiuni proprii durata instruirii introductiv-generale; aceasta nu va fi mai mică de 8 ore.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2) persoanele prevăzute la art. 82, cărora li se vor prezenta succint activitățile, riscurile și măsurile de prevenire și protecție din întreprindere și/sau unitate.

Art. 88

(1) În cadrul instruirii introductiv-generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

- a)** legislația de securitate și sănătate în muncă;
- b)** consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării legislației de securitate și sănătate în muncă;
- c)** riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice unității;
- d)** măsuri la nivelul întreprinderii și/sau unității privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor.

(2) Conținutul instruirii introductiv-generale trebuie să fie în conformitate cu tematica aprobată de către angajator.

Art. 89

(1) Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea însușirii cunoștințelor pe baza de teste.

(2) Rezultatul verificării va fi consemnat în fișa de instruire.

(3) Lucrătorii prevăzuți la art. 83 lit. a) și d) nu vor putea fi angajați dacă nu și-au însușit cunoștințele prezentate în instruirea introductiv-generală.

SECȚIUNEA 3: Instruirea la locul de muncă

Art. 90

(1) Instruirea la locul de muncă se face după instruirea introductiv-generală și are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate și sănătate în muncă, precum și măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Instruirea la locul de muncă se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83, inclusiv la schimbarea locului de muncă în cadrul întreprinderii și/sau al unității.

Art. 91

(1) Instruirea la locul de muncă se face de către conducătorul direct al locului de muncă, în grupe de maximum 20 de persoane.

Art. 92

(1) Durata instruirii la locul de muncă depinde de riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și de măsurile și activitățile de prevenire și protecție la nivelul fiecărui loc de muncă, post de lucru și/sau fiecărei funcții exercitate.

(2) Durata instruirii la locul de muncă nu va fi mai mică de 8 ore și se stabilește prin instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

- a)** angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă; sau
- b)** lucrătorul desemnat; sau
- c)** un lucrător al serviciului intern de prevenire și protecție; sau
- d)** serviciul extern de prevenire și protecție.

Art. 93

(1) Instruirea la locul de muncă se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, tematici care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

(2) Instruirea la locul de muncă va cuprinde cel puțin următoarele:

- a) informații privind riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;
- b) prevederile instrucțiunilor proprii elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;
- c) măsuri la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, precum și în cazul pericolului grav și iminent;
- d) prevederi ale reglementărilor de securitate și sănătate în muncă privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru;
- e) demonstrații practice privind activitatea pe care persoana respectivă o va desfășura și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, a mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor, aspecte care sunt obligatorii.

Art. 94

Începerea efectivă a activității la postul de lucru de către lucrătorul instruit se face numai după verificarea cunoștințelor de către șeful ierarhic superior celui care a făcut instruirea și se consemnează în fișa de instruire individuală.

SECȚIUNEA 4: Instruirea periodică

Art. 95

Instruirea periodică se face tuturor lucrătorilor prevăzuți la art. 83 și are drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în munca.

Art. 96

(1) Instruirea periodică se efectuează de către conducătorul locului de muncă.

(2) Durata instruirii periodice, intervalul dintre două instruirii și periodicitatea verificării instruirii vor fi stabilite prin instrucțiuni proprii, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau postului de lucru.

(2¹) Intervalul dintre două instruirii periodice nu va fi mai mare de 6 luni.

(3) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul dintre două instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

(4) Verificarea instruirii periodice se face de către șeful ierarhic al celui care efectuează instruirea și prin sondaj de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciile externe de prevenire și protecție, care vor semna fișele de instruire ale lucrătorilor, confirmând astfel că instruirea a fost făcută corespunzător.

(5) Instruirea periodică se va completa în mod obligatoriu și cu demonstrații practice.

Art. 97

Instruirea periodică se va efectua pe baza tematicilor întocmite de către angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în munca/lucrătorul desemnat/serviciul intern de de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție și aprobate de către angajator, care vor fi păstrate la persoana care efectuează instruirea.

Art. 98

Instruirea periodică se face suplimentar celei programate în următoarele cazuri:

- a) când un lucrător a lipsit peste 30 de zile lucrătoare;
- b) când au apărut modificări ale prevederilor de securitate și sănătate în munca privind activități specifice ale locului de muncă și/sau postului de lucru sau ale instrucțiunilor proprii, inclusiv datorită evoluției riscurilor sau apariției de noi riscuri în unitate;
- c) la reluarea activității după accident de muncă;
- d) la executarea unor lucrări speciale;
- e) la introducerea unui echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;
- f) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;
- g) la introducerea oricărei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

Art. 99

Durata instruirii periodice prevăzute la art. 98 nu va fi mai mică de 8 ore și se stabilește în instrucțiuni proprii de către conducătorul locului de muncă respectiv, împreună cu:

- a) angajatorul care și-a asumat atribuțiile din domeniul securității și sănătății în munca; sau
- b) lucrătorul desemnat; sau
- c) un lucrător al serviciului intern de protecție și prevenire; sau
- d) serviciul extern de protecție și prevenire.

Art. 100

Instruirea periodica prevazuta la art. 98 se va efectua pe baza tematicilor întocmite de catre angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca/lucratorul desemnat/serviciul intern de prevenire si protectie/serviciul extern de prevenire si protectie si aprobate de catre angajator, care vor fi pastrate la persoana care efectueaza instruirea.

☐CAPITOLUL VI: Pericol grav si iminent si zone cu risc ridicat si specific

☐SECTIUNEA 1: Pericol grav si iminent de accidentare

☐Art. 101

Starea de pericol grav si iminent de accidentare, astfel cum este el definit la art. 5 lit. 1) din lege, poate fi constatata de catre orice lucrator din întreprindere si/sau unitate, lucrator al serviciului extern de prevenire si protectie cu care întreprinderea si/sau unitatea a încheiat contract, precum si de catre inspectorii de munca.

☐Art. 102

La constatarea starii de pericol grav si iminent de accidentare se vor lua imediat urmatoarele masuri de securitate:

- a)**oprirea echipamentului de munca si/sau activitatii;
- b)**evacuarea personalului din zona periculoasa;
- c)**anuntarea serviciilor specializate;
- d)**anuntarea conducatorilor ierarhici;
- e)**eliminarea cauzelor care au condus la aparitia starii de pericol grav si iminent.

☐Art. 103

(1)În vederea realizarii masurilor prevazute la art. 102 lit. a), în prealabil angajatorul va desemna lucratorii care trebuie sa opreasca echipamentele de munca si va asigura instruirea acestora.

(2)În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. b), în prealabil angajatorul trebuie:

- a)**sa întocmeasca planul de evacuare a lucratorilor;
- b)**sa afiseze planul de evacuare la loc vizibil;
- c)**sa instruiasca lucratorii în vederea aplicarii planului de evacuare si sa verifice modul în care si-au însusit cunostintele.

(3)În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. c), în prealabil angajatorul trebuie:

- a)**sa desemneze lucratorii care trebuie sa contacteze serviciile specializate si sa îi instruiasca în acest sens;
- b)**sa asigure mijloacele de comunicare necesare contactarii serviciilor specializate.

(4)În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. d), în prealabil angajatorul trebuie sa stabileasca modul operativ de anuntare la nivel ierarhic superior.

(5)În vederea realizarii masurilor precizate la art. 102 lit. e), în prealabil angajatorul trebuie:

- a)**sa desemneze lucratorii care au capacitatea necesara sa elimine starea de pericol grav si iminent, sa asigure instruirea si dotarea lor cu mijloace tehnice necesare interventiei;
- b)**sa stabileasca serviciile specializate care pot interveni.

☐Art. 104

Angajatorul trebuie sa stabileasca masurile de securitate prevazute la art. 102, tinând seama de natura activitatilor, numarul de lucratori, organizarea teritoriala a activitatii si de prezenta altor persoane în afara celor implicate direct în procesul muncii.

☐SECTIUNEA 2: Zone cu risc ridicat si specific

☐Art. 105

Evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazuta la art. 13 lit. k) din lege trebuie sa contina nominalizarea si localizarea acestor zone în cadrul întreprinderii si/sau unitatii si masurile stabilite în urma evaluarii riscurilor pentru aceste zone.

☐Art. 106

(1)Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința tuturor lucrătorilor care sunt zonele cu risc ridicat și specific.

(2)Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința conducătorilor locurilor de muncă și lucrătorilor care își desfășoară activitatea în zonele cu risc ridicat și specific măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor.

☐Art. 107

Actiunile pentru realizarea masurilor stabilite în urma evaluarii riscurilor pentru zonele cu risc ridicat si specific constituie o prioritate în cadrul planului de protectie si prevenire.

☐CAPITOLUL VII: Comunicarea si cercetarea evenimentelor, înregistrarea si evidenta accidentelor de munca si a incidentelor periculoase, semnalarea, cercetarea, declararea si raportarea bolilor profesionale

☐SECTIUNEA 1: Comunicarea evenimentelor

☐Art. 108

(1) Orice eveniment va fi comunicat conform prevederilor art. 26 si art. 27 alin. (1) din lege.

(2) Daca printre victimele evenimentului se afla si lucratori ai altor angajatori, evenimentul va fi comunicat si angajatorilor acestora de catre angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(3) Evenimentul produs în conditiile prevazute la art. 30 alin. (1) lit. d) si e) din lege, daca a avut loc în afara întreprinderii si/sau unitatii si nu a avut nicio legatura cu aceasta, va fi comunicat inspectoratului teritorial de munca pe raza caruia s-a produs, de catre orice persoana care are cunostinta despre producerea evenimentului.

☐Art. 109

Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel putin urmatoarele informatii, conform modelului prevazut în anexa nr. 13:

a) denumirea/numele angajatorului la care s-a produs accidentul si, daca este cazul, denumirea/numele angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul;

b) sediul/adresa si numarul de telefon ale angajatorului;

c) locul unde s-a produs evenimentul;

d) data si ora la care s-a produs evenimentul/data si ora la care a decedat accidentatul;

e) numele si prenumele victimei;

f) datele personale ale victimei: vârsta, starea civila, copii în întreținere, alte persoane în întreținere, ocupatia, vechimea în ocupatie si la locul de munca;

g) împrejurarile care se cunosc si cauzele prezumtive;

h) consecintele accidentului;

i) numele si functia persoanei care comunica evenimentul;

j) data comunicarii;

k) unitatea sanitara cu paturi la care a fost internat accidentatul.

☐Art. 110

În cazul accidentelor de circulatie produse pe drumurile publice, soldate cu decesul victimelor, în care printre victime sunt si persoane aflate în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, serviciile politiei rutiere vor comunica evenimentul la inspectoratul teritorial de munca din judetul pe raza caruia s-a produs.

☐Art. 111

(1) Angajatorul va lua masurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultata din producerea evenimentului, pâna la primirea acordului din partea organelor care efectueaza cercetarea, cu exceptia cazurilor în care mentinerea acestei stari ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentatilor sau ar pune în pericol viata lucratorilor si a celorlalti participanti la procesul muncii.

(2) În situatia în care este necesar sa se modifice starea de fapt rezultata din producerea evenimentului, se vor face, dupa posibilitati, schite sau fotografii ale locului unde s-a produs, se vor identifica si se vor ridica orice obiecte care contin sau poarta o urma a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectueaza cercetarea si vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a starii de fapt rezultata din producerea evenimentului, angajatorul sau reprezentantul sau legal va consemna pe propria raspundere, într-un proces-verbal, toate modificarile efectuate dupa producerea evenimentului.

☐Art. 112

(1) Inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia a avut loc evenimentul va comunica Inspectiei Muncii:

a) incidentul periculos;

b) evenimentul care a avut ca urmare un deces;

c) evenimentul care a avut ca urmare un accident colectiv;

d) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate evidenta;

e) evenimentul care a avut ca urmare un accident urmat de invaliditate.

f) evenimentul care a avut ca urmare disparitia unei/unor persoane.

(2) Evenimentele prevazute la alin. (1) lit. d) si e) se vor comunica Inspectiei Muncii dupa primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.

(3) Comunicarea catre Inspectia Muncii va cuprinde informatiile prevazute la art. 109.

☐Art. 113

(1) La solicitarea organelor care efectueaza cercetarea evenimentului, unitatea sanitara care acorda asistenta medicala de urgenta se va pronunta în scris cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucratoare de la primirea solicitarii.

(2) Unitatea sanitara prevazuta la alin. (1) va lua masuri pentru recoltarea imediata a probelor de laborator, în vederea determinarii alcoolemiei sau a starii de influenta a produselor ori substantelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, precum si pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de munca, urmând sa comunice rezultatul determinarilor specifice în termen de 5 zile lucratoare de la obtinerea acestora.

(3) În caz de deces al persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de munca va solicita în scris unitatii medico-legale competente un raport preliminar din care sa reiasa faptul ca decesul a fost sau nu urmare a unei vatamari violente, în conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activitatii si functionarea institutiilor de medicina legala, aprobata cu modificari prin Legea nr. 459/2001, republicata, si legislatiei subsecvente.

(4) Unitatea medico-legala va transmite raportul preliminar inspectoratului teritorial de munca în conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 1/2000, aprobata cu modificari prin Legea nr. 459/2001, republicata, si ale legislatiei subsecvente.

(5) Unitatea medico-legala va transmite raportul de constatare medico-legala în termenul prevazut la art. 29 alin. (3) din lege.

(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă ce a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate va trimite o copie de pe decizie, în termen de 5 zile lucrătoare de la data eliberării acesteia, la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs accidentul.

SECTIUNEA 2: Cercetarea evenimentelor

Art. 114

Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurarilor si a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementarilor legale încalcate, a raspunderilor si a masurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare si, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 115

Cercetarea se face imediat dupa comunicare, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (1) din lege.

Art. 116

(1) Cercetarea evenimentelor care produc incapacitate temporara de munca se efectueaza de catre angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile în care lucrătorii au suferit o invaliditate evidentă, cazurile în care victimele sunt cetățeni străini sau cazurile în care printre victime se află cetățeni străini.

(1²) În cazurile prevăzute la alin. (1¹) cercetarea se efectuează de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul.

(2) Angajatorul are obligatia sa numeasca de îndata, prin decizie scrisa, comisia de cercetare a evenimentului.

(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusă din cel puțin 3 persoane, dintre care o persoană trebuie să fie, după caz:

a) lucrător desemnat;

b) reprezentant al serviciului intern de prevenire și protecție;

c) reprezentant al serviciului extern de prevenire și protecție cu pregătire corespunzătoare conform art. 47 lit. c).

(4) Persoanele numite de catre angajator în comisia de cercetare a evenimentului trebuie sa aiba pregatire tehnica corespunzatoare si sa nu fie implicate în organizarea si conducerea locului de munca unde a avut loc evenimentul si sa nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(5) Angajatorul care si-a asumat atributiile în domeniul securitatii si sanatatii în munca nu poate face parte din comisia de cercetare a evenimentului, în acest caz urmând sa apeleze la servicii externe.

(6) Daca în eveniment sunt implicate victime cu angajatori diferiti, în comisia de cercetare numita de angajatorul la care s-a produs evenimentul vor fi nominalizate si persoane numite prin decizie scrisa de catre ceilalti angajatori.

(7) Angajatorul care a organizat transportul raspunde pentru cercetarea accidentului de circulatie produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporara de munca, cu respectarea, atunci când este cazul, a prevederilor alin. (6).

(8) Cercetarea evenimentului prevazut la art. 30 alin. (1) lit. d) si e) din lege, daca acesta a avut loc în afara întreprinderii si/sau unitatii angajatorului si nu a avut nicio legatura cu aceasta, se efectueaza în conditiile legii.

(9) Angajatorul care nu dispune de personal competent în conformitate cu alin. (4) sau nu are personal suficient trebuie sa asigure cercetarea apelând la servicii externe de prevenire si protectie.

☐Art. 116¹

Cercetarea evenimentelor care au ca urmare decesul și/sau invaliditatea lucrătorilor, precum și a incidentelor periculoase care se produc pe teritoriul altor județe decât județul unde are sediul social angajatorul se va face de către inspectoratul teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul.

☐Art. 117

(1) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice în care sunt implicate persoane aflate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, serviciile poliției rutiere vor transmite comisiei numite de angajator, inspectoratului teritorial de muncă pe teritoriul căruia a avut loc evenimentul sau Inspecției Muncii, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucrătoare de la solicitare, un exemplar al procesului-verbal de cercetare la fața locului și orice alte documente existente necesare cercetării, cum ar fi: copii de pe declarații, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schițe.

(2) În cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice, în baza documentelor prevăzute la alin. (1) transmise de organele de poliție și a altor documente din care să rezulte că victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit prevederilor legale vor efectua cercetarea evenimentului.

☐Art. 118

(1) Persoanele împuternicite, potrivit legii, să efectueze cercetarea evenimentelor au dreptul să ia declarații scrise, să preleveze sau să solicite prelevarea de probe necesare cercetării, să solicite sau să consulte orice acte ori documente ale angajatorului, iar acesta este obligat să le pună la dispoziție în condițiile legii.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), cheltuielile necesare prelevării și analizării probelor în vederea cercetării vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

☐Art. 119

(1) Pentru cercetarea evenimentelor se pot solicita experți sau specialiști, cum ar fi cei din cadrul unor operatori economici cu competențe potrivit prevederilor legale să efectueze expertize tehnice, iar aceștia trebuie să răspundă solicitării.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), expertizele tehnice întocmite vor face parte integrantă din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor, precum și cele necesare analizării probelor prelevate cu ocazia cercetării se suportă de către angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face răspunzător de organizarea activității în urma căreia s-a produs evenimentul.

☐Art. 120

(1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă se va încheia în cel mult 10 zile lucrătoare calculate de la data producerii.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) situații cum ar fi cele în care este necesară prelevarea de probe, efectuarea de expertize, determinări de noxe, pentru care se poate solicita în scris, argumentat și în perioada prevăzută la alin. (1), la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au avut ca urmare deces, invaliditate evidentă, invaliditate confirmată ulterior, a accidentelor colective sau a situațiilor de persoane date dispărute, precum și cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 15 zile lucrătoare de la data producerii acestora.

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (3) situații cum ar fi cele în care este necesară eliberarea certificatului medico-legal sau, după caz, a raportului de expertiză ori de constatare medico-legală, prelevarea de probe sau efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de muncă care cercetează evenimentele poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspecția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

☐Art. 121

(1) În cazul accidentului cu incapacitate temporară de muncă, în urma căruia a intervenit invaliditatea confirmată prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul va completa dosarul de cercetare întocmit la data producerii evenimentului și va întocmi un nou proces-verbal de cercetare bazat pe dosarul completat.

(2) Întocmirea noului proces-verbal de cercetare a accidentului, prevăzut la alin. (1), se face în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii de către inspectoratul teritorial de muncă a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal ori, după caz, a raportului de expertiză sau de constatare medico-legală.

(3) Invaliditatea evidentă va fi cercetată de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs, ca eveniment care a produs incapacitate temporară de muncă, și, în funcție de consecințele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Fac excepție de la prevederile alin. (2) și (3) situațiile în care este necesară administrarea de probe suplimentare, cum ar fi primirea de documente, prelevarea de probe, efectuarea de expertize, audierea de

martori, pentru care inspectoratul teritorial de muncă însărcinat cu cercetarea evenimentului poate solicita în scris, argumentat și în termen, la Inspekția Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 122

(1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

- a)** opisul actelor aflate în dosar;
- b)** procesul-verbal de cercetare;
- c)** nota de constatare la fața locului, încheiată imediat după producerea evenimentului de către inspectorul de muncă, în cazul evenimentelor care se cercetează de către inspectoratul teritorial de muncă/Inspekția Muncii, conform competențelor, sau de către lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție, iar în absența acestora, de serviciul extern de prevenire și protecție, în cazul evenimentelor a căror cercetare intră în competența angajatorului, și semnată de către angajator, care va cuprinde precizări referitoare la poziția victimei, existența sau inexistența echipamentului individual de protecție, starea echipamentelor de muncă, modul în care funcționau dispozitivele de protecție, închiderea fișei de instruire individuală prin barare și semnătură, ridicarea de documente sau prelevarea de probe și orice alte indicii care pot clarifica toate cauzele și împrejurările producerii evenimentului;
- c¹)** nota de constatare la fața locului, întocmită de alte organe de cercetare abilitate și încheiată în prezența și cu participarea reprezentanților inspectoratului teritorial de muncă, care reprezintă piesă la dosar și înlocuiește nota prevăzută la lit. c). Nota de constatare nu se va întocmi în situațiile în care se menține o stare de pericol grav și iminent de accidentare, care nu permite accesul inspectorilor de muncă la locul evenimentului, argumentându-se acest fapt;
- d)** schițe și fotografii referitoare la eveniment;
- e)** declarațiile accidentatilor, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporară de muncă sau de invaliditate;
- f)** declarațiile martorilor și ale oricărui persoane care pot contribui la elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale producerii evenimentului;
- g)** copii ale actelor și documentelor necesare pentru elucidarea împrejurărilor și a cauzelor reale ale evenimentului;
- h)** copii ale certificatului constatator sau oricărui alte autorizații în baza cărora angajatorul își desfășoară activitatea;
- i)** **copii ale fișei de identificare a factorilor de risc profesional și ale fișei de aptitudine, întocmite potrivit prevederilor legale;**
- j)** copii ale contractelor individuale de muncă ale victimelor;
- k)** copii ale fișelor de instruire individuală în domeniul securității și sănătății în munca ale victimelor; în caz de deces aceste fișe se vor anexa în original;
- l)** concluziile raportului de constatare medico-legală, în cazul accidentului mortal;
- m)** copie a hotărârii judecătorești prin care se declară decesul, în cazul persoanelor date dispărute;
- n)** copie a certificatelor de concediu medical, în cazul accidentului urmat de incapacitate temporară de muncă;
- o)** copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;
- p)** **copii ale actelor/documentelor emise/completate de unitățile sanitare care au acordat asistență medicală victimelor, inclusiv asistență medicală de urgență, din care să rezulte data și ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultație, precum și diagnosticul.**
- q)** copie a procesului-verbal de cercetare la fața locului, încheiat de serviciile poliției rutiere, în cazul accidentelor de circulație pe drumurile publice.

(2) Dosarul va mai cuprinde, după caz, orice alte acte și documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

- a)** copie a autorizației, în cazul în care victima desfășura o activitate care necesită autorizare;
- b)** copie a diplomei, adeverinței sau certificatului de calificare a victimei;
- c)** acte de expertiză tehnică, întocmite cu ocazia cercetării evenimentului;
- d)** acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care să se poată stabili locul, data și ora producerii evenimentului sau să se poată justifica prezența victimei la locul, ora și data producerii evenimentului;
- e)** documente din care să rezulte ca accidentatul îndeplinea îndatoriri de serviciu;
- f)** corespondența cu alte instituții/unități în vederea obținerii actelor solicitate;
- g)** adresele de prelungire a termenelor de cercetare, în conformitate cu art. 120 alin. (2) și (4);
- h)** actul medical emis de unitatea sanitară care a acordat asistența medicală de urgență, din care să rezulte diagnosticul la internare și/sau externare;
- i)** procesul-verbal încheiat după producerea evenimentului, în condițiile prevăzute la art. 111;
- j)** formularul pentru înregistrarea accidentului de muncă, denumit în continuare FIAM, aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 123

Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) filele dosarului sa fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea sau de membrii comisiei de cercetare, numita de angajator, si stampilate cu stampila inspectoratului sau a angajatorului;
- b) numarul total de file continut de dosarul de cercetare si numarul de file pentru fiecare document anexat la dosar sa fie mentionate în opis;
- c) fiecare document, cu exceptia procesului-verbal de cercetare, sa fie identificat în dosarul de cercetare ca anexa;
- d) paginile si spatiile albe sa fie barate;
- e) schitele referitoare la eveniment, anexate la dosar, sa fie însoțite de explicatii;
- f) fotografiile referitoare la eveniment sa fie clare si însoțite de explicatii;
- g) formularul pentru declaratie sa fie conform modelului prevazut în anexa nr. 14;
- h) declarațiile aflate la dosar să fie însoțite de forma tehnoredactată, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul și semnate de către inspectorul care a efectuat cercetarea sau de către unul dintre membrii comisiei de cercetare.**

☐Art. 124

☐(1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

- a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporara de munca; dosarul se pastreaza în arhiva angajatorului care înregistreaza accidentul;
 - b) într-un exemplar, pentru incidentele periculoase; dosarul se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea;
 - c) în doua exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmata prin decizie, deces, accidente colective; originalul se înainteaza organelor de urmarire penala si un exemplar se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea;
 - d) în doua exemplare, pentru evenimentele care au antrenat invaliditate evidenta; originalul se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea si un exemplar se transmite angajatorului care înregistreaza accidentul;
 - e) în trei exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspectia Muncii; originalul se înainteaza organelor de urmarire penala, un exemplar se pastreaza la Inspectia Muncii si un exemplar la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul;
 - f) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitatea temporara de munca pentru victime cu angajatori diferiti; originalul se pastreaza în arhiva angajatorului care înregistreaza accidentul si celelalte exemplare se pastreaza de catre ceilalti angajatori.
- (2) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporara de munca sau al incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infractiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în doua exemplare, originalul fiind înaintat organului de urmarire penala.

☐Art. 125

(1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numita de catre angajator, se înainteaza pentru verificare si avizare la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul, în termen de 5 zile lucratoare de la finalizarea cercetării.

(2) Inspectoratul teritorial de munca va analiza dosarul, va aviza si va restitui dosarul în cel mult 7 zile lucratoare de la data primirii.

(3) Dosarul va fi însoțit de avizul inspectoratului teritorial de munca.

(4) În cazul în care inspectoratul teritorial de muncă constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, dispune în scris măsuri pentru refacerea procesului-verbal de cercetare și/sau completarea dosarului, după caz.

(5) Comisia de cercetare va completa dosarul și va reface procesul-verbal de cercetare în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului.

(6) Daca evenimentul urmat de incapacitate temporara de munca s-a produs în conditiile prevazute la art. 124 alin. (2), inspectoratul teritorial de munca va înainta originalul dosarului de cercetare la organul de urmarire penala, imediat dupa avizare.

☐Art. 126

(1) **Dosarul de cercetare original, întocmit de inspectoratul teritorial de muncă, cu excepția cazului prevăzut la art. 121 alin. (3), va fi înaintat în vederea avizării la Inspectia Muncii, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea cercetării.**

(1¹) Dosarul de cercetare întocmit de comisia de cercetare numită de Inspectia Muncii se avizează de către inspectorul general de stat.

(2) Dosarul de cercetare pentru cazul disparitiei de persoane, ca urmare a unui eveniment si în împrejurari care îndreptatesc presupunerea decesului acestora, va fi pastrat la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, pâna la emiterea hotarârii judecatoresti prin care se declara decesul persoanelor disparute, conform

prevederilor legale în vigoare; după completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizării la Inspectia Muncii.

(3) Inspectia Muncii avizează și restituie dosarele prevăzute la alin. (1) în cel mult 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(4) În cazul în care Inspectia Muncii constată că cercetarea nu a fost efectuată corespunzător, poate dispune completarea dosarului și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare.

(5) Inspectoratul teritorial de muncă va întocmi noul proces-verbal de cercetare și/sau va completa dosarul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii dosarului, pe baza observațiilor transmise de Inspectia Muncii.

(6) Inspectoratul teritorial de muncă transmite dosarele de cercetare prevăzute la alin. (1) organelor de urmărire penală, numai după ce au fost avizate de către Inspectia Muncii.

(7) Dosarul de cercetare completat și noul proces-verbal de cercetare întocmit în condițiile alin. (4) și (5) vor fi transmise organelor de urmărire penală.

Art. 127

(1) Dosarul de cercetare al accidentului de muncă cu invaliditate, înaintat organelor de urmărire penală, se restituie la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, pentru completare și întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevăzut la alin. (1) se restituie la inspectoratul teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data solicitării acestuia.

(3) Completarea dosarului prevăzut la alin. (1) și întocmirea noului proces-verbal de cercetare a evenimentului se fac în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de muncă.

(4) Dosarul completat și noul proces-verbal de cercetare vor fi înaintate în vederea avizării la Inspectia Muncii, care le va restitui inspectoratului teritorial de muncă în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii.

(5) După avizarea de către Inspectia Muncii în condițiile prevăzute la art. 126, dosarul va fi înaintat organelor de urmărire penală de către inspectoratul teritorial de muncă.

Art. 128

Procesul-verbal de cercetare a evenimentului trebuie să conțină următoarele capitole:

a) data încheierii procesului-verbal;

b) numele persoanelor și în ce calitate efectuează cercetarea evenimentului;

c) perioada de timp și locul în care s-a efectuat cercetarea;

d) obiectul cercetării;

e) data și ora producerii evenimentului;

f) locul producerii evenimentului;

g) datele de identificare a angajatorului la care s-a produs evenimentul, numele reprezentantului său legal;

h) datele de identificare a accidentatului/accidentatilor;

i) descrierea detaliată a locului, echipamentului de muncă, a împrejurărilor și modului în care s-a produs evenimentul;

j) urmările evenimentului și/sau urmările suferite de persoanele accidentate;

k) cauza producerii evenimentului;

l) alte cauze care au concurat la producerea evenimentului;

m) alte constatări făcute cu ocazia cercetării evenimentului;

n) persoanele răspunzătoare de încălcarea reglementărilor legale, din capitolele de la lit. k), l) și m);

o) sancțiunile contravenționale aplicate;

p) propuneri pentru cercetare penală;

q) caracterul accidentului;

r) angajatorul care înregistrează accidentul de muncă sau incidentul periculos;

s) măsuri dispuse pentru prevenirea altor evenimente similare și persoanele responsabile pentru realizarea acestora;

t) termenul de raportare la inspectoratul teritorial de muncă privind realizarea măsurilor prevăzute la lit. s);

u) numărul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal de cercetare și repartizarea acestora;

v) numele și semnatura persoanei/persoanelor care a/au efectuat cercetarea;

w) avizul inspectorului-șef adjunct securitate și sănătate în muncă/avizul inspectorului general de stat adjunct securitate și sănătate în muncă;

x) viza inspectorului-șef/inspectorului general de stat.

Art. 129

(1) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. b) se vor indica, de asemenea, prevederile legale potrivit cărora persoanele sunt îndreptățite să efectueze cercetarea, precum și numele angajatorului și ale persoanelor care au participat din partea organelor competente la primele cercetări.

(2) În capitolul prevazut la art. 128 lit. c) se vor indica, de asemenea, motivele pentru care s-a solicitat prelungirea termenului de cercetare.

(3) În capitolul prevazut la art. 128 lit. e) se va indica, de asemenea, data decesului, pentru cazul în care s-a produs un eveniment și ulterior a survenit decesul victimelor implicate în acest eveniment.

(4) În capitolul prevazut la art. 128 lit. g) se vor indica, de asemenea, datele de identificare ale angajatorilor la care sunt/au fost angajate victimele, numele reprezentanților legali ai angajatorilor, numărul documentului prin care s-a certificat autorizarea de funcționare din punct de vedere al securității și sănătății în munca, adresa punctului de lucru.

(5) În capitolul prevazut la art. 128 lit. h) se vor indica, de asemenea, următoarele: numele, prenumele, cetățenia, vârsta, starea civilă, numărul de copii minori, domiciliul, locul de muncă la care este încadrat, profesia de bază, ocupația în momentul accidentării, vechimea în muncă, în funcție sau în meserie și la locul de muncă, data efectuării ultimului instructaj în domeniul securității și sănătății în munca, iar pentru persoanele care, în momentul accidentării, desfășurau o activitate pentru care este necesară autorizare, se va face referire și la aceasta.

☐(6) Capitolul prevazut la art. 128 lit. i) va conține următoarele subcapitole:

a) descrierea detaliată a locului producerii evenimentului;

b) descrierea detaliată a echipamentului de muncă;

c) descrierea detaliată a împrejurărilor;

d) descrierea detaliată a modului în care s-a produs evenimentul.

(7) În capitolele prevazute la art. 128 lit. k)-m) se va face trimitere la reglementările legale în vigoare încălcate, cu redarea integrală a textului acestora.

(8) Denumirea capitolului prevazut la art. 128 lit. o) se va schimba în "Propuneri pentru sancțiuni administrative și disciplinare", în cazul accidentelor cercetate de către comisia numită de angajator.

(8¹) În capitolul prevăzut la art. 128 lit. s) se vor stabili termene de aducere la îndeplinire a măsurilor dispuse, precum și persoanele responsabile de îndeplinirea acestora.

(9) Capitolele prevazute la art. 128 lit. w) și x) se vor regăsi în procesul-verbal de cercetare numai pentru evenimentele cercetate de către inspectoratul teritorial de muncă sau Inspectoria Muncii, conform competențelor.

(10) În cazul accidentelor cu ITM, procesul-verbal de cercetare se va încheia cu capitolul prevazut la art. 128 lit. w), care va fi numit "Viza angajatorului".

☐**Art. 130**

În situațiile în care din cercetare rezulta că accidentul nu întrunește condițiile pentru a fi încadrat ca accident de muncă, se va face această mențiune la capitolele procesului-verbal de cercetare prevazute la art. 128 lit. q) și r) și se vor dispune măsurile care trebuie luate de angajator pentru prevenirea unor cazuri asemănătoare.

☐**Art. 131**

Comisia de cercetare a unui eveniment numită de angajator poate face propuneri de sancțiuni disciplinare și/sau administrative, pe care le va menționa în procesul-verbal de cercetare.

☐**Art. 132**

☐**(1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmește în mai multe exemplare, după cum urmează:**

a) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

b) în cazul accidentului de muncă urmat de incapacitate temporară de muncă, pentru lucrători cu angajatori diferiți, pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de muncă care a avizat dosarul, asigurător și victime;

c) în cazul accidentului de muncă urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspectoria Muncii, asigurător și victime;

d) în cazul accidentului de muncă mortal, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspectoria Muncii, asigurător și familiile victimelor;

e) în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmărire penală, inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, Inspectoria Muncii și asigurător.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un număr mai mare de exemplare, după caz.

☐**Art. 133**

(1) În cazul în care accidentul de muncă s-a produs la un angajator, altul decât cel care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi trimis și acestuia.

(2) În cazul în care angajatorul la care se înregistrează accidentul de muncă își are sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de muncă pe raza căruia are sediul, domiciliul sau reședința angajatorului.

Art. 134

(1) În cazul în care un lucrător prezintă un certificat medical cu cod «accident de muncă», angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acestuia o declarație scrisă privind data, locul, modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul în urma căruia s-a accidentat.

(2) În baza declarației prevăzute la alin. (1) și în funcție de data, locul, modul și împrejurările producerii evenimentului, angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în muncă/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va comunica și cerceta evenimentul sau, în situația în care evenimentul prevăzut la alin. (1) nu a avut loc în timpul procesului de muncă sau în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu ori în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de muncă la domiciliu și invers, va arhiva declarația originală împreună cu o copie a certificatului medical.

SECȚIUNEA 3: Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase

Art. 135

(1) Înregistrarea accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se face în registrele de evidență prevăzute la art. 141 și 142, în baza procesului-verbal de cercetare.

(2) Accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 136.

(3) Accidentele de muncă produse la sediile secundare aflate pe raza altui județ decât cel unde este declarat sediul social se vor înregistra la sediul social, cu excepția cazului în care sediul secundar are personalitate juridică.

Art. 136

(1) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe baza de contract, comanda sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevăzute în acest sens în documentele încheiate.

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficiente de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentelor norme metodologice, accidentul de muncă se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(3) Accidentul de muncă produs în timpul prestării unor servicii pe baza de comanda, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.

(4) Accidentul de muncă suferit de o persoană aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(5) Accidentul de muncă suferit în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și șomeri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica/reconversia profesională.

(6) Accidentul de muncă suferit de o persoană în cadrul activităților culturale-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.

(7) Accidentul de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.

(8) În cazul accidentului de muncă produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avutul public sau privat în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nicio legătură cu acesta, înregistrarea se face în condițiile prevăzute de lege.

(9) Accidentul de muncă de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(10) Accidentul de muncă de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(11) Accidentul de muncă produs în afara întreprinderii și/sau unității ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator se înregistrează de către angajatorul care, în urma cercetării, a fost găsit răspunzător de producerea accidentului.

(12)Accidentul de munca suferit de însoțitorii de încărcături, personalul de posta de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încărcături, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul răspunzător de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

Art. 137

Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de munca, inspectoratul teritorial de munca sau Inspectoria Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

Art. 138

(1)Dispariția unei persoane în condițiile unui accident de munca și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acesteia se înregistrează ca accident mortal, după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2)Data producerii accidentului de munca mortal, prevăzut la alin. (1), este data înscrisă în hotărârea judecătorească ca fiind data decesului.

(3)Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de munca.

Art. 139

Accidentul de munca cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de munca.

Art. 140

(1)În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.

(2)FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în câte 4 exemplare care se înaintează spre avizare după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de munca care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de munca care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului-verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de munca se fac în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM la dosarul sau la procesul-verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de munca și asiguratorul pe raza căruia își are sediul social, domiciliul sau reședința.

(5) În cazul în care victima unui accident de munca a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de munca.

(6) **Angajatorul are obligația de a anunța încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă la inspectoratul teritorial de muncă la care a înaintat FIAM, în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea perioadei de incapacitate temporară de muncă.**

(7) **În cazul în care angajatorul și-a încetat activitatea, accidentele suferite de lucrătorii acestuia vor fi înregistrate în contul lui, iar completarea FIAM va fi efectuată de inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia angajatorul își desfășura activitatea.**

Art. 141

(1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidența a accidentatilor în munca, conform modelului prevăzut în anexa nr. 15;

b) Registrul unic de evidența a incidentelor periculoase, conform modelului prevăzut în anexa nr. 16;

c) Registrul unic de evidența a accidentelor usoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 17;

d) Registrul unic de evidența a accidentatilor în munca ce au ca urmare incapacitate de munca mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului prevăzut în anexa nr. 18.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) lit. d) se va ține evidența accidentatilor în munca pentru care perioada de incapacitate temporară de munca este de minimum 4 zile de lucru, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidența trebuie să fie actualizate.

Art. 142

(1) În baza FIAM și a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, inspectoratul teritorial de munca va ține evidența tuturor accidentelor de munca și a incidentelor periculoase înregistrate de angajatorii care au sediul, domiciliul sau reședința pe teritoriul județului respectiv.

(2) Inspectoratul teritorial de munca va ține evidența în:

- a) Registrul unic de evidenta a accidentatilor în munca;
- b) Registrul unic de evidenta a incidentelor periculoase;
- c) Registrul unic de evidenta a accidentatilor în munca ce au ca urmare incapacitate de munca mai mare de 3 zile de lucru.

SECTIUNEA 4: Comunicarea, cercetarea si înregistrarea evenimentelor produse în afara granitelor României, în care sunt implicati lucratori ai unor angajatori români, aflati în îndeplinirea sarcinilor de stat, de interes public sau a îndatoririlor de serviciu

Art. 143

- (1) Comunicarea evenimentelor produse în afara granitelor tarii, în care sunt implicati lucratori ai unor angajatori români, se face conform prevederilor art. 108-113.
- (2) În situatia prevazuta la alin. (1) angajatorul are obligatia de a comunica evenimentul si misiunii diplomatice sau oficiului consular român din tara respectiva.
- (3) Orice eveniment produs pe teritoriul alte tari în care sunt implicati lucratori români, detasati sau pusi la dispozitie de catre angajatori români la angajatori straini, respectiv utilizatori straini, pentru efectuarea unor lucrari pe teritoriul altui stat, se comunica imediat de catre angajatorul român misiunii diplomatice sau oficiului consular român din tara respectiva.
- (4) Angajatorii români care detaseaza ori pun la dispozitie lucratori la angajatori straini, respectiv utilizatori straini, au obligatia sa includa în cuprinsul conventiilor internationale si contractelor bilaterale încheiate cu partenerii straini clauze cu privire la comunicarea evenimentelor.
- (5) Evenimentele în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare române, precum si persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granitelor tarii vor fi comunicate Ministerului Afacerilor Externe din România de catre misiunile diplomatice sau oficiile consulare române. Ministerul Afacerilor Externe are obligatia de a comunica aceste evenimente Inspectiei Muncii.

Art. 144

- (1) Cercetarea evenimentelor produse în afara granitelor tarii în care sunt implicati lucratori ai unor angajatori români se va face conform prevederilor art. 114-134.
- (1¹) În cazul evenimentelor produse în afara granițelor țării care au avut drept consecință incapacitatea temporară de muncă sau decesul lucrătorilor asigurați potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, dosarul de cercetare întocmit de comisia numită de angajator va cuprinde documentele care au fost întocmite de organele de cercetare din țara în care a avut loc evenimentul, precum și documentele medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate accidentatului.
- (2) La cercetarea evenimentelor prevazute la alin. (1) poate participa si un delegat din partea misiunii diplomatice sau oficiului consular român din tara respectiva.
- (3) Cercetarea evenimentelor în care sunt implicate persoane din cadrul misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum si persoane care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granitelor tarii se face de catre Ministerul Afacerilor Externe.
- (4) În cazul evenimentelor mentionate la alin. (1) si (3), care au produs invaliditate confirmata prin decizie, deces, accidente colective, inclusiv în cazul persoanelor disparute si în cazul incidentului periculos, Inspectia Muncii poate delega reprezentanti care sa efectueze cercetarea la fata locului.
- (5) În situatia prevazuta la alin. (4), cercetarea se va finaliza de catre Inspectia Muncii sau, dupa caz, inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia își are sediul, domiciliul sau resedinta angajatorul.

Art. 145

(1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de incapacitate temporară de muncă răspunde angajatorul care a încheiat contractul cu partenerul străin, în cazul efectuării de lucrări cu personal român, și, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe, în cazul accidentelor suferite de angajații misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare române și de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(2) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor urmate de invaliditate sau deces răspunde inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia își are sediul social angajatorul la care era angajată victima.

(3) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122 și se va completa cu:

- a) copii ale originalelor documentelor de cercetare emise de organele competente din țara pe teritoriul căreia s-a produs evenimentul, copii ale documentelor medicale de la unitățile sanitare care au acordat îngrijiri de specialitate victimei, precum și traducerea acestora în limba română;
- b) copie a contractului încheiat cu partenerul străin, din care să rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrări se execută, pe ce durată, locul unde se execută lucrările respective, clauzele privind securitatea și sănătatea în muncă, modul în care se fac comunicarea și cercetarea evenimentelor și înregistrarea accidentelor de muncă.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) vor fi puse la dispoziția organului de cercetare de către angajatorul la care era angajată victima.

(5) Pentru documentele prevăzute la alin. (3), cheltuielile necesare traducerii în limba română vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 146

Înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase se fac de către angajatorul român, conform prevederilor art. 143-145.

SECTIUNEA 5: Comunicarea și cercetarea evenimentelor produse pe teritoriul României în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu

Art. 147

(1) Orice eveniment produs pe teritoriul României, în care sunt implicați cetățeni străini aflați în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, va fi comunicat imediat la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia a avut loc, de către angajator sau de către orice altă persoană care are cunoștința despre eveniment.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă care a primit comunicarea va înștiința misiunea diplomatică sau consulatul țării din care provine persoana accidentată, prin intermediul Inspecției Muncii.

Art. 148

(1) Cercetarea unor astfel de evenimente se face de către inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia au avut loc, împreună cu celelalte organe competente, precum și cu reprezentanți ai angajatorului străin implicat în eveniment sau de către Inspectia Muncii, conform art. 29 alin. (1) lit. c) din lege.

(2) La cercetare poate participa un reprezentant al misiunii diplomatice sau al consulatului țării respective.

(3) Termenul de cercetare este cel prevăzut la art. 120.

(4) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 122.

(5) Dosarul de cercetare se va întocmi astfel:

a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă sau care sunt accidente ușoare; dosarul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a cercetat evenimentul;

b) în două exemplare, pentru evenimentele care au produs deces, accidente colective; originalul se înaintează organelor de urmărire penală și un exemplar se păstrează la inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea;

c) în 3 exemplare, pentru evenimentele cercetate de Inspectia Muncii; originalul se înaintează organelor de urmărire penală, un exemplar se păstrează la Inspectia Muncii și un exemplar la inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia s-a produs evenimentul;

d) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporară de muncă pentru victime cu angajatori diferiți; originalul se păstrează în arhiva inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea.

(6) Dosarul de cercetare întocmit conform prevederilor alin. (5) lit. a) și b) va fi transmis Inspecției Muncii în condițiile prevăzute la art. 126 alin. (1).

(7) O copie a dosarului original se va transmite misiunii diplomatice sau consulatului țării de unde provine accidentatul de către inspectoratul teritorial de muncă care a efectuat cercetarea sau, după caz, de către Inspectia Muncii.

SECTIUNEA 6: Semnalarea bolilor profesionale

Art. 149

Orice suspiciune de boală profesională, inclusiv intoxicația acută profesională, se va semnală obligatoriu de către toți medicii, indiferent de specialitate și locul de muncă, cu prilejul oricărei prestații medicale: examene medicale profilactice, consultații medicale de specialitate.

Art. 150

Medicul care suspectează o boală profesională sau o intoxicație acută profesională completează fișa de semnalare BP1, prevăzută în anexa nr. 19, și trimite bolnavul cu această fișă la unitatea sanitară de medicina muncii, respectiv clinica de boli profesionale sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor, în vederea precizării diagnosticului de boală profesională ori de intoxicație acută profesională.

SECTIUNEA 7: Cercetarea bolii profesionale

Art. 151

După primirea fișei de semnalare BP1, medicul specialist de medicina muncii din cadrul autorității de sănătate publică județene sau a municipiului București cercetează în termen de 7 zile, având în vedere ruta profesională, cauzele îmbolnăvirii profesionale.

Art. 152

Cercetarea se face în prezența angajatorului sau a reprezentantului acestuia ori, după caz, a persoanelor fizice autorizate în cazul profesiilor liberale, conform art. 34 alin. (2) din lege.

☐Art. 153

Cercetarea are drept scop confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al îmbolnăvirii respective și se finalizează cu redactarea și semnarea procesului-verbal de cercetare a cazului de boala profesională, prevăzut în anexa nr. 20.

☐Art. 154

Procesul-verbal de cercetare a cazului de boala profesională este semnat de toți cei care au luat parte la cercetare, conform competențelor, menționându-se în mod special cauzele îmbolnăvirii, responsabilitatea angajatorilor și măsurile tehnice și organizatorice necesare, pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

☐Art. 155

(1) În situația în care angajatorul sau reprezentantul acestuia ori, după caz, persoana fizică autorizată în cazul profesiilor liberale sau inspectorul de munca ori lucratorul sau asiguratorul nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare ori cu măsura tehnică sau organizatorică formulată, se pot adresa, în scris, în termen de 30 de zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare a cazului de boala profesională, Comisiei de experți de medicina muncii acreditate de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și de Ministerul Sănătății Publice.

(2) Componenta și atribuțiile Comisiei de experți vor fi stabilite prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului sănătății publice.

☐Art. 156

Soluțiile adoptate în aceste situații vor fi comunicate în scris celor interesați, în termen de 20 de zile de la data primirii contestației.

☐Art. 157

Procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se înmânează angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnăvirea, pentru evidența îmbolnăvirilor profesionale și pentru a urmări realizarea măsurilor prescrise, direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București, inspectoratului teritorial de muncă participant la cercetare și asiguratorului la nivel teritorial.

☐Art. 158

Pe baza confirmării caracterului profesional al îmbolnăvirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea declară cazul de îmbolnăvire profesională, completând fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, denumită în continuare fișa de declarare BP2, care trebuie să aibă ștampila direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București și trebuie să cuprindă data declarării, prevăzută în anexa nr. 21.

☐SECTIUNEA 8: Declararea bolilor profesionale

☐Art. 159

Dosarul de cercetare pentru declararea bolilor profesionale se păstrează la autoritatea de sănătate publică județeană sau a municipiului București și va cuprinde următoarele documente:

- a) opisul documentelor din dosar;
- b) istoricul de expunere profesională (documentul care certifica ruta profesională, și anume copie de pe carnetul de muncă) și, după caz, nivelul măsurat al noxelor sau noxa identificată;
- c) copie de pe fișa de identificare a riscurilor profesionale de la dosarul medical de medicina muncii;
- d) istoricul stării de sănătate la locul de muncă (documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigură asistenta de medicina muncii la unitatea respectivă);
- e) document medical care precizează diagnosticul de boala profesională (biletul de ieșire emis de clinica/sectia de medicina muncii din structura spitalelor sau adeverința medicală emisă de medicul de medicina muncii care a precizat diagnosticul de boala profesională, în cazul în care bolnavul nu a fost internat) și copii ale unor investigații necesare pentru susținerea diagnosticului de profesionalitate;
- f) procesul-verbal de cercetare a cazului de boala profesională;
- g) copie de pe fișa de semnalare BP1.

☐Art. 160

☐(1) În cazul bolilor profesionale:

- a) declararea se face de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București din care face parte medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, pe baza documentelor prevăzute la art. 159, prin fișa de declarare a cazului de boală profesională BP2, care reprezintă formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate;
- b) semnalarea și declararea se fac într-un interval de maximum 2 ani de la încetarea expunerii profesionale considerate cauză a îmbolnăvirii. Excepție fac cazurile de pneumoconioze și cancerul.

(2) Pentru bolile profesionale declarate în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European trebuie întocmită o fișă de declarare a cazului de boală profesională BP2 de către Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București.

Art. 161

În cazul în care unitatea la care s-a produs îmbolnavirea a fost desființată sau nu mai există la momentul precizării diagnosticului de boala profesională, cazul respectiv se poate declara prin fișa de declarare BP2 pe baza documentelor prevăzute la art. 159, cu excepția procesului-verbal de cercetare a cazului de boala profesională.

Art. 162

Toate cazurile de boli profesionale se declară la ultimul angajator unde a lucrat bolnavul și unde există factorii de risc ai bolii profesionale respective evidențiați prin documente oficiale de la direcția de sănătate publică; ele se declară și se păstrează în evidență de către direcția de sănătate publică din județul sau din municipiul București în care se află angajatorul respectiv.

Art. 163

Autoritatea de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, este responsabilă pentru corectitudinea datelor înscrise în fișa de declarare BP2.

Art. 164

Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioză se declară numai pe baza diagnosticului precizat de către comisiile de pneumoconioze de la nivelul clinicilor de boli profesionale.

SECȚIUNEA 9: Raportarea bolilor profesionale

Art. 165

(1) Bolile profesionale nou-declarate se raportează în cursul lunii în care s-a produs declararea, de către direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, la Centrul național de monitorizare a riscurilor din mediul comunitar - Compartimentul sănătate ocupațională și mediul de muncă din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică, denumit în continuare Centrul național de monitorizare a riscurilor, precum și la structurile teritoriale ale asigurătorului stabilite conform legii.

(2) O copie a fișei de declarare BP2 se va înmâna lucrătorului diagnosticat cu boală profesională.

(3) O copie a procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională se va înmâna lucrătorului a cărui boală profesională a fost infirmată în urma cercetării.

Art. 166

La nivelul Centrului național de monitorizare a riscurilor se constituie Registrul operativ național informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizează lunar cu datele din fișele de declarare BP2.)

Art. 167

Centrul național de monitorizare a riscurilor reprezintă forul metodologic care asigură asistență și îndrumare tehnică profesională în domeniul bolilor profesionale, al bolilor legate de profesie, precum și în elaborarea de reglementări pentru protecția sănătății în relație cu expunerea la agenți periculoși în mediul de muncă, promovarea sănătății la locul de muncă (elaborare de ghiduri, stabilirea de valori-limită de expunere profesională, metode standardizate de măsurare a concentrațiilor de agenți chimici conform recomandărilor Comisiei Europene, instruire de specialitate).

Art. 168

Centrul național de monitorizare a riscurilor raportează semestrial datele privind morbiditatea profesională Direcției de sănătate publică și control în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății.)

Art. 169

Centrul național de monitorizare a riscurilor transmite informațiile de interes public privind bolile profesionale tuturor instituțiilor implicate în activități cu impact asupra sănătății lucrătorilor.

Art. 170

Lista bolilor profesionale ale caror declarare, cercetare și evidența sunt obligatorii este prevăzută în anexa nr. 22.

Art. 171

Structurile de medicină muncii din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București vor raporta, cu o periodicitate anuală, Centrului național de monitorizare a riscurilor situația absenteismului medical ca urmare a bolilor profesionale în anul respectiv.

Art. 172

Intoxicația acută profesională se declară, se cercetează și se înregistrează atât ca boala profesională, cât și ca accident de muncă.

SECȚIUNEA 10: Bolile legate de profesie

Art. 173

Lista bolilor legate de profesie este prezentată în anexa nr. 23.

Art. 174

Bolile legate de profesiune nu se declara. Acestea se dispensarizeaza medical si se comunica angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sanatatea lucratorilor, în vederea luarii masurilor tehnico-organizatorice de normalizare a conditiilor de munca.

SECTIUNEA 11: Dispozitii finale

Art. 175

În contractele încheiate între angajatori pentru prestarea de activitati si servicii vor fi prevazute clauze privind raspunderile referitoare la comunicarea, cercetarea si înregistrarea unor eventuale accidente de munca.

Art. 176

(1)Victimele sau familia victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporara de munca, invaliditate sau deces au dreptul sa sesizeze sau sa se informeze la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia a avut loc accidentul.

(2)Daca în urma investigatiilor rezulta ca sunt întrunite conditiile unui accident de munca, inspectoratul teritorial de munca va lua masuri pentru efectuarea cercetarii în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice.

(3)În situatiile prevazute la alin. (1), inspectoratul teritorial de munca va raspunde sesizarilor conform prevederilor legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului-verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 177

(1)În situația în care angajatorul, lucrătorii implicați, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, pot sesiza, în scris, **Inspekția Muncii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii procesului-verbal.**

(2)Dacă în urma analizei se constată că trebuie refăcută cercetarea, **Inspekția Muncii dispune completarea dosarului de cercetare și/sau întocmirea unui nou proces-verbal de cercetare care îl va înlocui pe cel existent.**

(3)**Soluțiile adoptate de către Inspekția Muncii vor fi comunicate celor interesați, în termenul legal.**

CAPITOLUL VIII: Avizarea documentatiilor cu caracter tehnic de informare si instruire în domeniul securitatii si sanataii în munca

SECTIUNEA 1: Prevederi generale

Art. 178

Prezentul capitol are ca scop stabilirea tipurilor de documentatii cu caracter tehnic de informare si instruire în domeniul securitatii si sanataii în munca care se supun avizarii, a cerintelor care stau la baza realizarii acestora, precum si a procedurii de avizare.

Art. 179

Documentatiile care se supun avizarii sunt:

- a)** filme sau imagini, pe pelicula sau suport magnetic, cu subiecte din domeniul securitatii si sanataii în munca;
- b)** afise, pliante, brosure din domeniul securitatii si sanataii în munca;
- c)** suporturile de curs destinate programelor de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. c) și la art. 55 alin. (1);
- d)** diapozitive, diafilme si altele asemenea.

SECTIUNEA 2: Cerinte de realizare a documentatiilor

Art. 180

Cerintele generale pentru realizarea documentatiilor prevazute la art. 179 sunt:

- a)** continutul sa fie în concordanta cu legislatia în domeniul securitatii si sanataii în munca în vigoare;
- b)** sa prezinte informatia într-o forma accesibila, completa si usor de asimilat;
- c)** continutul si realizarea sa fie în concordanta cu nivelul de pregatire al subiectilor carora li se adreseaza.

Art. 181

Cerintele specifice pentru realizarea filmelor cu subiecte din domeniul securitatii si sanataii în munca sunt:

- a)** scenariul si regia sa asigure perceperea corecta si clara a mesajului;
- b)** imagine clara si sugestiva;
- c)** sonor clar si sugestiv;
- d)** forme de prezentare: filmare reala sau animatie;
- e)** durata proiectiei: 10-20 de minute.

Art. 182

Cerintele specifice pentru realizarea afiselor si pliantelor din domeniul securitatii si sanataii în munca sunt:

- a)** grafica simpla, fara greseli tehnice, subliniindu-se elementele principale ale temei si eliminându-se detaliile nesemnificative;
- b)** utilizarea unor culori vii, contrastante, în concordanta cu subiectul, respectiv culori deschise pentru situatii pozitive si culori închise pentru situatii negative;

- c) sa nu aiba text sau textul sa fie scurt, concis si vizibil, cu dimensiunea literelor aleasa astfel încât sa permita citirea textului de la o distanta de 4-5 m;
- d) subiectul sa ocupe circa 60% din suprafata afisului, iar marginile sa fie suficient de mari pentru a-l izola de fondul pe care este aplicat;
- e) marimea afisului va fi aleasa în functie de scopul urmarit si locul în care va fi expus;
- f) materialele din care sunt realizate sa fie adecvate mediilor în care vor fi utilizate, respectiv sa fie rezistente la actiunea factorilor din mediul în care sunt amplasate si/sau utilizate (umiditate, agenti chimici etc).

☐Art. 183

Cerintele specifice pentru realizarea brosurilor din domeniul securitatii si sanatatii în munca sunt:

- a) sa prezinte informatiile clar si concis;
- b) sa se axeze pe o tema concreta;
- c) sa prezinte un interes practic cât mai larg.

☐Art. 184

Cerințele specifice pentru elaborarea suportului de curs prevăzut la art. 179 lit. c) sunt:

- a) să fie elaborat în baza unei documentări bibliografice la zi;
- b) să utilizeze terminologia specifică securității și sănătății în muncă;
- c) să fie elaborat pe o tematică orientată spre grupuri-țintă, respectiv angajatorii care și-au asumat atribuții din domeniul securității și sănătății în muncă și reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății lucrătorilor;
- d) să fie redactat clar, concis, adaptat nivelului de pregătire al grupului-țintă căruia îi este destinat;
- e) informațiile să fie sistematizate într-o organizare logică a conținutului, orientate spre situații concrete de muncă;
- f) să evidențieze consecințele neaplicării și/sau nerespectării legislației din domeniul securității și sănătății în muncă.

☐Art. 185

Cerintele specifice pentru realizarea diapozitivelor si diafilmelor sunt:

- a) pe cât posibil sa fie realizate color si sa fie clare;
- b) sa fie însoțite de scheme explicative;
- c) sa fie însoțite de texte redactate clar si concis, fara a da nastere la interpretari;
- d) sa fie realizate într-o succesiune logica.

☐SECTIUNEA 3: Avizarea documentatiilor

☐Art. 186

(1) Documentatiile prevazute la art. 179 pot fi difuzate sau comercializate numai daca sunt avizate de catre Comisia de abilitare si avizare prevazuta la art. 36, din judetul în care își are sediul elaboratorul.

(2) În situația în care elaboratorul își are sediul într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori aparținând Spațiului Economic European, documentațiile se avizează de către Comisia de abilitare și avizare din cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă al Municipiului București.

☐Art. 187

Pentru avizarea documentațiilor, elaboratorul va transmite Comisiei de abilitare și avizare, prin poștă, o cerere întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 24, însoțită de un dosar care cuprinde:

- a) copia certificatului de înregistrare la registrul comerțului și, după caz, a anexei acestuia;
- b) prin excepție de la prevederile lit. a), în situația în care elaboratorul se află în cazul prevăzut la art. 186 alin. (2), acesta va depune documentul echivalent eliberat de statul în care își are sediul;
- c) un scurt memoriu de prezentare a documentației;
- d) două exemplare din documentația supusă avizării;
- e) în cazul diapozitivelor și diafilmelor se vor transmite originalul și două copii pe suport hârtie.

☐Art. 188

(1) Comisia de abilitare si avizare va transmite prin posta avizul sau decizia de respingere motivata, în termen de 30 de zile de la data primirii solicitarii.

(2) Avizul comisiei, prezentat în anexa nr. 25, va fi însoțit de un exemplar din documentatia transmisa de elaborator, care va purta stampila Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei.

(3) Decizia de respingere, prezentata în anexa nr. 26, va fi însoțita de cele doua exemplare de documentatie transmisa de elaborator, pentru a fi refacuta în sensul celor precizate în decizie.

☐SECTIUNEA 4: Dispozitii finale

☐Art. 189

(1) Difuzarea sau comercializarea documentatiilor prevazute la art. 179 va fi însoțita de o copie a avizului.

(2) Angajatorul care utilizeaza documentatiile prevazute la art. 179 trebuie sa detina o copie a avizului.

☐Art. 190

(1) Solicitantul sau titularul de aviz, după caz, pot face contestație la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în termen de maximum 30 de zile de la data primirii deciziei de respingere.

(2) Soluțiile adoptate ca răspuns la contestație vor fi comunicate celor interesați în termen de 30 de zile de la data primirii contestației.

Art. 191

(1) Dacă în timpul controalelor efectuate de inspectorii de muncă se constată diferențe între documentația avizată și cea folosită în activitatea curentă, inspectorul de muncă dispune măsuri pentru retragerea documentației neconforme și comunică, în scris, situația constatată Comisiei de abilitare și avizare care a dat avizul, cu propunerea de suspendare sau de retragere a avizului.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) aduce la cunoștința titularului de aviz situația constatată, pentru ca acesta să își prezinte punctul de vedere.

(3) Comisia prevăzută la alin. (1) analizează comunicarea inspectorului de muncă împreună cu punctul de vedere al titularului de aviz și emite o decizie de suspendare sau de retragere a avizului, după caz.

(4) Suspendarea se poate face pe o perioadă determinată, în funcție de timpul necesar pentru remedierea deficiențelor constatate.

(5) Decizia de respingere a avizării, de retragere, de suspendare a avizului sau cea prevăzută la art. 192 alin. (2) poate face obiectul unei contestații în condițiile prevăzute la art. 190.

Art. 192

(1) În situația în care titularul de aviz intenționează să aducă modificări unei documentații avizate, are obligația să comunice Comisiei de abilitare și avizare teritoriale, respectiv a municipiului București, conținutul acestor modificări.

(2) Comisia de abilitare și avizare teritorială, respectiv a municipiului București, analizează dacă modificările asupra documentației sunt intervenții minore sau majore și decide menținerea avizului sau necesitatea unei noi avizări.

Art. 192¹

(1) Procedurile și formalitățile de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție pot fi îndeplinite și prin intermediul PCU electronic, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010. Prevederile prezentului alineat se aplică în termen de 60 de zile de la data operaționalizării punctului de contact unic electronic.

(2) Prevederile din cuprinsul prezentelor norme metodologice se completează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010.)

Art. 193

Anexele nr. 1-26 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

Anexa nr. 1:

I Catre: INSPECTORAT TERITORIAL DE MUNCA.....	II. CERERE pentru autorizarea desfasurarii activitatii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca la: ☐ sediul social ☐ sediul secundar ☐ în afara sediului	III INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCA
		IV Nr. intrare: Data

V. 1. Persoana juridica.....

2. cu sediul în: localitatea str nr ... bloc scara ... , etaj ... ap judet/ sector ..., cod postal telefon..... faxwebsite.....

3. prin..... , CNP (cod numeric personal)..... în calitate de , conform

4. Obiectul cererii: autorizarea desfasurarii activitatii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca la

sediul social

sediul secundar

în afara sediului

VI. Persoana si domiciliul ales pentru comunicari:

1. Nume si prenume.....

2. Adresa: localitatea..... nr ... , bloccod postal scara, etaj..... ap judet/sector.....cod postal..... telefon..... fax e-mail.....

VII.

1. ACTIVITATI PENTRU CARE SOLICIT AUTORIZAREA DE FUNCTIONARE DIN PUNCT DE VEDERE AL SECURITATII SI SANATATII ÎN MUNCA

1.1. > SEDIU SOCIAL..... Nr. lucratori:.....

Adresa.....

Cod CAEN	Denumirea activitatii	Autorizata anterior*

*) Se va completa data si legea în baza careia s-a eliberat autorizatia

1.2.> SEDIU SECUNDAR

Adresa	Cod CAEN	Denumirea activitatii	Autorizata anterior*	Nr. lucratori

1.3. > ÎN AFARA SEDIULUI SOCIAL SAU A SEDIILOR SECUNDARE

Cod CAEN	Denumirea activitatii		Nr. lucratori
Mentiuni privind sistarea activitatii			
Cod CAEN	Denumirea activitatii	Locul desfasurarii activitatii	Nr. si data actului
Masuri luate pentru remedierea deficientele care au condus la sistarea activitatii			
Pentru obtinerea autorizarii depun actele mentionate în opisul de documente.			
Data.....		Semnatura	
OPIS DE DOCUMENTE SOLICITATE PENTRU AUTORIZAREA DE FUNCTIONARE DIN PUNCT MUNCA VEDERE AL SECURITATII SI SANATATII ÎN MUNCA			
Nr. crt.	Denumirea actului	Nr. si data actului/Emitent	Nr. file
		Total file:.....	

NOTA:

Punctele III si IV se completeaza de catre inspectoratul teritorial de munca.

*) Se va completa data si legea în baza careia s-a eliberat autorizatia.

Anexa nr. 2:

<p>I Catre: INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCA.....</p>	<p>II. DECLARATIE PE PROPRIA RASPUNDERE</p>	<p>III INSPECTORATUL TERITORIAL DE MUNCA.....</p>
		<p>IV Nr. intrare..... Data</p>
<p>V. 1 Subsemnat(ul/a) domiciliat în..... str nr bloc , scara etaj.....ap. judet/sector..... telefon act identitate serianr CNP eliberat de la data în calitate de*1)</p> <p>2. pentru persoana juridica</p> <p>3. cu sediul în: localitatea Str nr , bloc , scara... etaj , ap judet/sector..... ...cod postal , casuta postala..... telefon fax e-mail web site</p> <p style="text-align: center;">în temeiul "Legii securitatii si sanatatii în munca nr. <u>319/2006</u></p> <p style="text-align: center;">4. DECLAR PE PROPRIA RASPUNDERE</p> <p>ca, de la data prezentei, activitatile pentru care se solicita autorizatie de functionare din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca, se vor desfasura în conformitate cu prevederile Lectii securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006 si ale altor reglementari din domeniul securitatii si sanatatii în munca.</p>		